

1 SAMUEL

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31							

BÖLÜM 1

Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabası'nda yaşayan, Efrayim oymağının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana adında bir adam vardı.

² Elkana'nın Hanna ve Peninna adında iki karısı vardı. Peninna'nın çocukları olduğu halde, Hanna'nın çocuğu olmuyordu.

³ Elkana Her Şeye Egemen RAB'be tapınıp kurban sunmak üzere her yıl kendi kentinden Şilo'ya giderdi. Eli'nin RAB'bin kâhinleri* olan Hofni ve Pinehas adındaki iki oğlu da oradaydı.

⁴ Elkana kurban sunduğu gün karısı Peninna'ya ve oğullarıyla kızlarına etten birer pay verirken,

⁵ Hanna'ya iki pay verirdi. Çünkü RAB Hanna'nın rahmini kapamasına karşın, Elkana onu severdi.

⁶ Ama RAB Hanna'nın rahmini kapadığından, kuması Peninna Hanna'yı öfkeliendirmek için ona sürekli sataşırdı.

⁷ Bu yıllarca böyle sürdü. Hanna RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde kuması ona sataşırdı. Böylece Hanna ağlar, yemek yemezdi.

⁸ Kocası Elkana, "Hanna, neden ağlıyorsun, neden yemek yemiyorsun?" derdi, "Neden bu kadar üzgünsün? Ben senin için on oğuldan daha iyi değil miyim?"

⁹ Bir gün onlar Şilo'da yiyip içtikten sonra, Hanna kalktı. Kâhin Eli RAB'bin Tapınağı'nın kapı sövesi yanındaki sandalyede oturuyordu.

¹⁰ Hanna, gönlü buruk, acı acı ağlayarak RAB'be yakardı

¹¹ ve şu adağı adadı: "Ey Her Şeye Egemen RAB, kulunun üzüntüsüne gerçekten bakıp beni anımsar, kulunu unutmayıp bana bir erkek çocuk verersen, yaşamı boyunca onu sana adayacağım. Onun başına hiç ustura değmeyecek."

¹² Hanna RAB'be yakarışını sürdürürken, Eli onun dudaklarını gözetliyordu.

¹³ Hanna içinden yakarıyor, yalnız dudakları kımıldıyor, sesi duyulmuyordu. Bu yüzden Eli, Hanna'yı sarhoş sanarak,

¹⁴ "Sarhoşluğunu ne zamana dek sürdüreceksin? Artık şarabı bırak" dedi.

¹⁵ Hanna, "Ah, öyle değil efendim!" diye yanıtladı, "Ben yüreği acılarla dolu bir kadını. Ne şarap içtim, ne de başka bir içki. Sadece yüreğimi RAB'be döküyordum.

¹⁶ Kulunu kötü bir kadın sanma. Yakarışımı şimdiye dek sürdürmemin nedeni çok kaygılı, üzüntülü olmamdır."

¹⁷ Eli, "Öyleyse esenlikle git" dedi, "İsrail'in Tanrısı dileğini yerine getirsin."

- ¹⁸ Hanna, "Senin gözünde lütuf bulayım" deyip yoluna gitti. Sonra yemek yedi. Artık üzgün değildi.
- ¹⁹ Ertesi sabah erkenden kalkıp RAB'be tapındılar. Ondan sonra Rama'daki evlerine döndüler. Elkana karısı Hanna'yla birleşti ve RAB Hanna'yı anımsadı.
- ²⁰ Zamanı gelince Hanna gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. "Onu RAB'den diledim" diyerek adını Samuel koydu.
- ²¹ Elkana RAB'be yıllık kurbanını ve adağını sunmak üzere ev halkıyla birlikte Şilo'ya gitti.
- ²² Ama Hanna gitmedi. Kocasına, "Çocuk sütten kesildikten sonra onu RAB'bin hizmetinde bulunmak üzere götüreceğim. Yaşamı boyunca orada kalacak" dedi.
- ²³ Kocası Elkana, "Nasıl istersen öyle yap" diye karşılık verdi, "Çocuk sütten kesilinceye dek burada kal. RAB sözünü yerine getirsin." Böylece Hanna oğlu sütten kesilinceye dek evde kalıp onu emzirdi.
- ²⁴ Küçük çocuk sütten kesildikten sonra Hanna üç yaşında bir boğa, bir efa un ve bir tulum şarap alarak onu kendisiyle birlikte RAB'bin Şilo'daki tapınağına götürdü.
- ²⁵ Boğayı kestikten sonra çocuğu Eli'ye getirdiler.
- ²⁶ Hanna, "Ey efendim, yaşamın hakkı için derim ki, burada yanında durup RAB'be yakaran kadının ben" dedi,
- ²⁷ "Bu çocuk için yakarmıştım; RAB dileğimi yerine getirdi.
- ²⁸ Ben de onu RAB'be adıyorum. Yaşamı boyunca RAB'be adanmış kalacaktır." Sonra çocuk orada RAB'be tapındı.

BÖLÜM 2

Hanna şöyle dua etti: "Yüreğim RAB'de bulduğum sevinçle coşuyor; Gücümü yükselten RAB'dir. Düşmanlarımla karşısında övünüyor, Kurtarışınla seviniyorum!

² Kutsallıkta RAB'bin benzeri yok, Evet, senin gibisi yok, ya RAB! Tanrımız gibi dayanak yok.

³ Artık büyük konuşmayın, Ağızınızdan küstahça sözler çıkmasın. Çünkü RAB her şeyi bilen Tanrı'dır; O'dur davranışları tartan.

⁴ Güçlülerin yayları kırılır; Güçsüzlerse güçle donatılır.

⁵ Toklar yiyecek uğruna gündelikçi olur, Açlar doyurulur. Kısır kadın yedi çocuk doğururken, Çok çocuklu kadın kimsesiz kalır.

⁶ RAB öldürür de diriltir de, Ölüler diyarına indirir ve çıkarır.

⁷ O kimini yoksul, kimini varstı kılar; Kimini alçaltır, kimini yükseltir.

⁸ Düşkünü yerden kaldırır, Yoksulu çöplükten çıkarır; Soylularla oturtsun Ve kendilerine onur tahtını miras olarak bağışlasın diye. Çünkü yeryüzünün temelleri RAB'bindir, O dünyayı onların üzerine kurmuştur.

⁹ RAB sadık kullarının adımlarını korur, Ama kötüler karanlıkta susturulur. Çünkü güçle zafere ulaşamaz insan.

¹⁰ RAB'be karşı gelenler paramparça olacak, RAB onlara karşı gökleri güretecek, Bütün dünyayı yargılayacak, Kralını güçle donatacak, Meshettiği* kralın gücünü yükseltecek."

¹¹ Sonra Elkana Rama'ya, evine döndü. Küçük Samuel ise Kâhin Eli'nin gözetiminde RAB'bin hizmetinde kaldı. Eli'nin Oğullarının Yaptığı Kötülükler

¹² Eli'nin oğulları değersiz kişilerdi. RAB'bi ve kâhinlerin halkla ilgili kurallarını önemsemiyorlardı. Biri sunduğu kurbanın etini haşlarken, kâhinin hizmetkârı elinde üç dişli büyük bir çatalla gelir,

13 (#2:12)

14 çatalı kap, tencere, tava ya da kazana daldırırdı. Çatalla çıkarılan her şey kâhin için ayrılırdı. Şilo'ya gelen İsraililer'in hepsine böyle davranırlardı.

15 Üstelik kurbanın yağları yakılmadan önce, kâhinin hizmetkârı gelip kurban sunan adama, "Kâhine kızartmalık et ver. Senden haşlanmış et değil, çiğ et alacak" derdi.

16 Kurban sunan, "Önce hayvanın yağları yakılmalı, sonra dilediğin kadar al" diyecek olsa, hizmetkâr, "Hayır, şimdi vereceksin, yoksa zorla alırım" diye karşılık verirdi.

17 Gençlerin RAB'be karşı işledikleri günah çok büyüktü; çünkü RAB'be sunulan sunuları küçümsüyorlardı.

18 Bu arada genç Samuel, keten efod* giymiş, RAB'bin önünde hizmet ediyordu.

19 Yıllık kurbanı sunmak için annesi her yıl kocasıyla birlikte oraya gider, diktiği cüppeyi oğluna getirirdi.

20 Kâhin Eli de, Elkana ile karısına iyi dilekte bulunarak, "Dilediği ve RAB'be adadığı çocuğun yerine RAB sana bu kadından başka çocuklar versin" derdi. Bundan sonra evlerine dönerlerdi.

21 RAB'bin lütfuna eren Hanna gebe kalıp üç erkek, iki kız daha doğurdu. Küçük Samuel ise RAB'bin hizmetinde büyüdü.

22 Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının İsraililer'e bütün yaptıklarını, Buluşma Çadırı'nın girişinde görevli kadınlarla düşüp kalktıklarını duymuştu.

23 Onlara, "Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" dedi, "Yaptığınız kötülükleri herkesten işitiyorum.

24 Olmaz bu, oğullarım! RAB'bin halkı arasında yayıldığını duyduğum haber iyi değil.

25 İnsan insana karşı günah işlerse, Tanrı onun için aracılık yapar. Ama RAB'be karşı günah işleyeni kim savunacak?" Ne var ki, onlar babalarının sözünü dinlemediler. Çünkü RAB onları öldürmek istiyordu.

26 Bu arada giderek büyüyen genç Samuel RAB'bin de halkın da beğenisini kazanmaktaydı.

27 O sıralarda bir Tanrı adamı Eli'ye gelip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Atan ve soyu Mısır'da firavunun halkına kölelik ederken kendimi onlara açıkça göstermedim mi?

28 Sunağıma çıkması, buhur yakıp önümde efod* giymesi için bütün İsrail oymakları arasından yalnız atanı kendime kâhin seçtim. Üstelik İsraililer'in yakılan bütün sunularını da atanın soyuna verdim.

29 Öyleyse neden konutum için buyurduğum kurbanı ve sunuyu küçümsüyorsunuz? Halkım İsrail'in sunduğu bütün sunuların en iyi kısımlarıyla kendinizi semirterek neden oğullarını benden daha çok sayıyorsunuz?

30 "Bu nedenle İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Gerçekten, ailen ve atanın soyu sonsuza dek bana hizmet edecekler demiştim. Ama şimdi RAB şöyle buyuruyor: 'Bu benden uzak olsun! Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek.

31 Soyundan hiç kimsenin yaşlanacak kadar yaşamaması için senin ve atanın soyunun gücünü kıracağım günler yaklaşıyor.

32 İsrail'e yapılacak bütün iyiliğe karşın, sen konutumda sıkıntı göreceksin. Artık soyundan hiç kimse yaşlanacak kadar yaşamayacak.

33 Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak. Ama soyundan gelenlerin hepsi kılıçla ölecekler.

34 İki oğlun Hofni ile Pinehas'ın başına gelecek olay senin için bir belirti olacak: İkisi de aynı gün ölecek.

³⁵ İsteklerimi ve amaçlarımı yerine getirecek güvenilir bir kâhin çıkaracağım kendime. Onun soyunu sürdüreceğim; o da meshettiğim* kişinin önünde sürekli hizmet edecek.

³⁶ Ailenden sağ kalan herkes bir parça gümüş ve bir somun ekmek için gelip ona boyun eğecek ve, Ne olur, karın tokluğuna beni herhangi bir kâhinlik görevine ata! diye yalvaracak."

BÖLÜM 3

Genç Samuel Eli'nin yönetimi altında RAB'be hizmet ediyordu. O günlerde RAB'bin sözü seyrek geliyordu; görümler de azalmıştı.

² Bir gece Eli yatağında uyuyordu. Gözleri öyle zayıflamıştı ki, güçlkle görebiliyordu.

³ Samuel ise RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrı'nın Sandığı'nın bulunduğu yerde uyuyordu. Tanrı'nın kandili daha sönmemişti.

⁴ RAB Samuel'e seslendi. Samuel, "Buradayım" diye karşılık verdi.

⁵ Ardından Eli'ye koşup, "Beni çağırdın, işte buradayım" dedi. Ama Eli, "Ben çağırmadım, dön yat" diye karşılık verdi. Samuel de dönüp yattı.

⁶ RAB yine, "Samuel!" diye seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti ve, "İşte, buradayım, beni çağırdın" dedi. Eli, "Çağırmadım, oğlum" diye karşılık verdi, "Dön yat."

⁷ Samuel RAB'bi daha tanımıyordu; RAB'bin sözü henüz ona açıklanmamıştı.

⁸ RAB yine üçüncü kez Samuel'e seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti. "İşte buradayım, beni çağırdın" dedi. O zaman Eli genç Samuel'e RAB'bin seslendiğini anladı.

⁹ Bunun üzerine Samuel'e, "Git yat" dedi, "Sana yine seslenirse, 'Konuş, ya RAB, kulun dinliyor dersin.'" Samuel gidip yerine yattı.

¹⁰ RAB gelip orada durdu ve önceki gibi, "Samuel, Samuel!" diye seslendi. Samuel, "Konuş, kulun dinliyor" diye yanıtladı.

¹¹ RAB Samuel'e şöyle dedi: "Ben İsrail'de her duyanı şaşkına çevirecek bir şey yapmak üzereyim.

¹² O gün Eli'nin ailesine karşı söylediğim her şeyi baştan sona dek yerine getireceğim.

¹³ Çünkü farkında olduğu günahıtan ötürü ailesini sonsuza dek yargılayacağımı Eli'ye bildirdim. Oğulları Tanrı'ya saygısızlık ettiler. Eli de onlara engel olmadı.

¹⁴ Bu nedenle, 'Eli'nin ailesinin günahı hiçbir zaman kurban ya da sunuyla bile bağışlanmayacaktır diyerek Eli'nin ailesi hakkında ant içtim."

¹⁵ Samuel sabaha kadar yattı, sonra RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açtı. Gördüğü görümü Eli'ye söylemekten çekiniyordu.

¹⁶ Ama Eli ona, "Oğlum Samuel!" diye seslendi. Samuel, "İşte buradayım" diye yanıtladı.

¹⁷ Eli, "RAB sana neler söyledi?" diye sordu, "Lütfen benden gizleme. Sana söylediklerinden birini bile benden gizlersen, Tanrı sana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"

¹⁸ Bunun üzerine Samuel hiçbir şey gizlemeden ona her şeyi anlattı. Eli de, "O RAB'dir, gözünde iyi olanı yapsın" dedi.

¹⁹ Samuel büyürken RAB onunla birlikteydi. RAB ona verdiği sözlerin hiçbirinin boşa çıkmasına izin vermedi.

²⁰ Samuel'in RAB'bin bir peygamberi olarak onaylandığını Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail anladı.

²¹ RAB Şilo'da görünmeyi sürdürdü. Orada sözü aracılığıyla kendisini Samuel'e tanıttı.

BÖLÜM 4

Samuel'in sözü bütün İsrail'de yayıldı. İsraililer Filistliler'le savaşmak üzere yola çıktılar. İsraililer Even-Ezer'de, Filistliler de Afek'te ordugah kurdu.

² Filistliler İsrail'e karşı savaş düzenine girdiler. Savaş her yere yayılınca, Filistliler İsraililer'i bozguna uğrattı. Savaş alanında dört bine yakın İsraili'yi öldürdüler.

³ Askerler ordugaha dönünce, İsrail'in ileri gelenleri, "Neden bugün RAB bizi Filistliler'in önünde bozguna uğrattı?" diye sordular, "RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Şilo'dan buraya getirelim ki, aramıza geldiğinde bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın."

⁴ Halk Şilo'ya adamlar gönderdi. Keruvlar* arasında taht kurmuş, Her Şeye Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı oradan getirdiler. Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas da Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nın yanında idiler.

⁵ RAB'bin Antlaşma Sandığı ordugaha varınca, bütün İsraililer öyle yüksek sesle bağırıldılar ki, yer yerinden oynadı.

⁶ Filistliler bağrıışmaları duyunca, "İbraniler'in ordugahındaki bu yüksek bağrıışmaların anlamı ne?" diye sordular. RAB'bin Sandığı'nın ordugaha getirildiğini öğrenince,

⁷ korkarak, "Tanrılar ordugaha gelmiş" dediler, "Vay başımıza! Daha önce buna benzer bir olay olmamıştı.

⁸ Vay başımıza! Bu güçlü tanrıların elinden bizi kim kurtarabilir? Çölde Mısırlılar'ı her tür belaya çarptıran tanrılar bunlar.

⁹ Güçlü olun, ey Filistliler! Yiğitçe davranın! Yoksa, İbraniler size nasıl boyun eğdiyse, siz de onlara öyle boyun eğeceksiniz. Bu yüzden yiğitçe davranın ve savaşın!"

¹⁰ Böylece Filistliler savaş İsraililer'i bozguna uğrattılar. İsraililer'in hepsi evlerine kaçtı. Yenilgi öyle büyüktü ki, İsraililer otuz bin yaya asker yitirdi,

¹¹ Tanrı'nın Sandığı alındı, Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas öldü.

¹² Benyamınli bir adam savaş alanından koşarak aynı gün Şilo'ya ulaştı. Giysileri yırtılmış, başı toz toprak içindeydi.

¹³ Adam Şilo'ya vardığında, Tanrı'nın Sandığı için yüreği titreyen Eli, yol kenarında bir sandalyeye oturmuş, kaygıyla bekliyordu. Adam kente girip olup bitenleri anlatınca, kenttekilerin tümü haykırdı.

¹⁴ Eli haykırıışları duyunca, "Bu gürültünün anlamı ne?" diye sordu. Adam olanları Eli'ye bildirmek için hemen onun yanına geldi.

¹⁵ O sırada Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri zayıflamış, göremiyordu.

¹⁶ Adam Eli'ye, "Ben savaş alanından geliyorum" dedi, "Savaş alanından bugün kaçtım." Eli, "Ne oldu, oğlum?" diye sordu.

¹⁷ Haber getiren adam şöyle yanıtladı: "İsraililer Filistliler'in önünden kaçtı. Askerler büyük bir yenilgiye uğradı. İki oğlum, Hofni'yle Pinehas öldü. Tanrı'nın Sandığı da ele geçirildi."

¹⁸ Adam Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince, Eli sandalyeden geriye, kapının yanına düştü. Yaşlı ve şişman olduğundan boynu kırılıp öldü. İsrail halkını kırk yıl süreyle yönetmişti.

¹⁹ Eli'nin gelini -Pinehas'ın karısı- gebeydi, doğurmak üzereydi. Tanrı'nın Sandığı'nın ele geçirildiğini, kayınbabasıyla kocasının öldüğünü duyunca birden sancıları tuttu, yere çömelip doğurdu.

²⁰ Ölmek üzereyken ona yardım eden kadınlar, "Korkma, bir oğlum oldu" dediler. Ama o aldırmadı, karşılık da vermedi.

²¹ Tanrı'nın Sandığı ele geçirilmiş, kayınbabasıyla kocası ölmüştü. Bu yüzden, "Yücelik İsrail'den ayrıldı!" diyerek çocuğa İkavot adını verdi.

²² "Yücelik İsrail'den ayrıldı!" dedi, "Çünkü Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi."

BÖLÜM 1

Filistliler, Tanrı'nın Sandığı'nı ele geçirdikten sonra, onu Even-Ezer'den Aşdot'a götürdüler.

² Tanrı'nın Sandığı'nı Dagon Tapınağı'na taşıyıp Dagon heykelinin yanına yerleştirdiler.

³ Ertesi gün erkenden kalkan Aşdotlular, Dagon'u RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Dagon'u alıp yerine koydular.

⁴ Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında, Dagon'u yine RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Bu kez Dagon'un başıyla iki eli kırılmış, eşiğin üzerinde duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı.

⁵ Dagon kâhinleri de, Aşdot'taki Dagon Tapınağı'na bütün gelenler de bu yüzden bugün de tapınağın eşiğine basmıyorlar.

⁶ RAB Aşdotlular'ı ve çevrelerindeki halkı ağır biçimde cezalandırdı; onları urlarla cezalandırıp sıkıntıya soktu.

⁷ Aşdotlular olup bitenleri görünce, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı yanımızda kalmamalı; çünkü O bizi de, ilahımız Dagon'u da ağır bir biçimde cezalandırıyor" dediler.

⁸ Bunun üzerine ulaklar gönderip bütün Filist beylerini çağırtılar ve, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı ne yapalım?" diye sordular. Filist beyleri, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı Gat'a götürülsün" dediler. Böylece İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı Gat'a götürdüler.

⁹ Ama sandık oraya götürüldükten sonra, RAB o kenti de cezalandırdı. Kenti çok büyük bir korku sardı. RAB kent halkını, büyük küçük herkesi urlarla cezalandırdı.

¹⁰ Bu yüzden Tanrı'nın Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler. Tanrı'nın Sandığı kente girer girmez Ekronlular, "Bizi ve halkımızı yok etmek için İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı bize getirdiler!" diye bağırılar.

¹¹ Bütün Filist beylerini toplayarak, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı buradan uzaklaştırın" dediler, "Sandık yerine geri gönderilsin; öyle ki, bizi de halkımızı da yok etmesin." Çünkü kentin her yanını ölüm korkusu sarmıştı. Tanrı'nın onlara verdiği ceza çok ağırdı.

¹² Sağ kalanlarda urlar çıktı. Kent halkının haykırışı göklere yükseldi.

BÖLÜM 6

RAB'bin Sandığı Filist ülkesinde yedi ay kaldıktan sonra,

² Filistliler kâhinlerle falcıları çağırıp, "RAB'bin Sandığı'nı ne yapalım? Onu nasıl yerine göndereceğimizi bize bildirin" dediler.

³ Kâhinlerle falcılar, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı geri gönderecekseniz, boş göndermeyin" diye yanıtladılar, "O'na bir suç sunusu* sunmalısınız. O zaman iyileşecek ve O'nun sizi neden sürekli cezalandırdığını anlayacaksınız."

⁴ Filistliler, "Ona suç sunusu olarak ne göndermeliyiz?" diye sordular. Kâhinlerle falcılar, "Suç sununuz Filist beylerinin sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare olsun" diye yanıtladılar, "Çünkü aynı bela hepinizin de, beylerinizin de üzerindedir."

⁵ Onun için, urların ve ülkeyi yıkan farelerin benzerlerini yapın. Böylelikle İsrail'in Tanrısı'nı onurlandırın. Belki sizin, ilahlarınızın ve ülkenizin üzerindeki cezayı hafifletir.

- ⁶ Neden Mısırlılar'ın ve firavunun yaptığı gibi inat ediyorsunuz? Tanrı Mısırlılar'ı alaya aldıktan sonra, İsrail halkının Mısır'dan çıkması için onları serbest bırakmadılar mı?
- ⁷ "Şimdi yeni bir arabayla boyunduruk vurulmamış, süt veren iki inek hazırlayın. İnekleri arabaya koşun; buzağılarını artlarından ayırıp ahıra götürün.
- ⁸ RAB'bin Sandığı'nı alıp arabaya koyun; suç sunusu olarak O'na göndereceğiniz altın eşyaları da bir kutuya koyup yanına yerleştirin. Sonra bırakın arabayı yoluna gitsin.
- ⁹ Ama ardından gözetleyin. Eğer kendi ülkesine, Beytşemeş'e giden yoldan ilerlerse, demek ki, üzerimize bu büyük yıkımı getiren O'dur. Yoksa bu yıkımın O'ndan gelmediğini, bize bir rastlantı olduğunu anlayacağız."
- ¹⁰ Adamlar denileni yaptılar. Süt veren iki inek getirip arabaya koştular, buzağılarını da ahıra kapadılar.
- ¹¹ İçinde farelerle urların altın benzerlerinin bulunduğu kutuyu RAB'bin Sandığı'yla birlikte arabaya koydular.
- ¹² İnekler dosdoğru Beytşemeş yolundan gittiler. Sağa sola sapmadan, böğüre böğüre ana yoldan ilerlediler. Filist beyleri onları Beytşemeş sınırına dek izledi.
- ¹³ O sırada Beytşemeşliler vadide buğday biçiyorlardı. Gözlerini kaldırıp sandığı görünce sevindiler.
- ¹⁴ Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasına giren araba oradaki büyük bir taşın yanında durdu. Beytşemeşliler arabanın odununu yardılar, inekleri de RAB'be yakmalık sunu* olarak sundular.
- ¹⁵ Levililer RAB'bin Sandığı'nı ve içinde altın eşyaların bulunduğu yanındaki kutuyu indirip büyük taşın üzerine koymuşlardı. O gün Beytşemeşliler RAB'be yakmalık sunular sunup kurbanlar kestiler.
- ¹⁶ Filistliler'in beş beyi olup bitenleri gördükten sonra aynı gün Ekron'a döndüler.
- ¹⁷ Filistliler Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron kentleri için RAB'be suç sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler.
- ¹⁸ Altın farelerse, surlu kentlerle çevre köyler dahil beş Filistli beye ait kentlerin sayısı kadardı. Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasında RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* üzerine konduğu büyük taş tanık olarak bugün de duruyor.
- ¹⁹ RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın içine baktıkları için, RAB Beytşemeşliler'den bazılarını cezalandırıp yetmiş kişiyi yok etti. Halk RAB'bin başlarına getirdiği bu büyük yıkımdan dolayı yas tuttu.
- ²⁰ Beytşemeşliler, "Bu kutsal Tanrı'nın, RAB'bin önünde kim durabilir? Bizden sonra kime gidecek?" diyorlardı.
- ²¹ Sonunda Kiryat-Yearim'de oturanlara ulaklar göndererek, "Filistliler RAB'bin Sandığı'nı geri getirdiler; gelin, onu alıp götürün" dediler.

BÖLÜM 7

Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkı varıp RAB'bin Sandığı'nı aldı. Onu Avinadav'ın tepedeki evine götürdüler. RAB'bin Antlaşma Sandığı'na bakması için Avinadav oğlu Elazar'ı görevlendirdiler.

² Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearim'de kaldı. Bu arada bütün İsrail halkı RAB'bin özlemini çekti.

³ Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Eğer bütün yüreğinizle RAB'be dönmeye istekliyseniz, yabancı ilahları ve Aştoret'in* putlarını aranızdan kaldırın. Kendinizi RAB'be adayıp yalnız

O'na kulluk edin. RAB de sizi Filistliler'in elinden kurtaracaktır."

⁴ Bunun üzerine İsraililer Baal'ın* ve Aştoret'in putlarını atıp yalnızca RAB'be kulluk etmeye başladılar.

⁵ O zaman Samuel, "Bütün İsrail halkını Mispa'da toplayın, ben de sizin için RAB'be yakaracağım" dedi.

⁶ Mispa'da toplanan İsraililer kuyudan su çekip RAB'bin önüne döktüler. O gün oruç* tuttular ve, "RAB'be karşı günah işledik" dediler. Samuel Mispa'da İsrail halkına önderlik etti.

⁷ Filistliler İsrail halkının Mispa'da toplandığını duydular. Filist beyleri İsraililer'e karşı savaşmaya çıktılar. İsraililer bunu duyunca Filistliler'den korktular.

⁸ Samuel'e, "Bizi Filistliler'in elinden kurtarması için Tanrımız RAB'be yakarmayı bırakma" dediler.

⁹ Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu alıp RAB'be tümüyle yakmalık sunu* olarak sundu ve İsraililer adına RAB'be yakardı. RAB de ona karşılık verdi.

¹⁰ Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler, İsraililer'e saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç bir sesle gürleyerek Filistliler'i öyle şaşkına çevirdi ki, İsraililer'in önünde bozguna uğradılar.

¹¹ Mispa'dan çıkan İsraililer Filistliler'i Beytkar'ın altına kadar kovalayıp öldürdüler.

¹² Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti. "RAB buraya kadar bize yardım etmiştir" diyerek taşa Even-Ezer adını verdi.

¹³ Yenilgiye uğrayan Filistliler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece RAB Filistliler'in saldırmalarını engelledi.

¹⁴ Ekron'dan Gat'a kadar Filistliler'in ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanı sıra İsrail'in sınır toprakları da Filistliler'in elinden kurtarıldı. İsraililer'le Amorlular arasında ise barış vardı.

¹⁵ Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı.

¹⁶ Her yıl gidip Beytel'i, Gilgal'ı, Mispa'yı dolaşır, bu kentlerden İsrail'i yönetirdi.

¹⁷ Sonra Rama'daki evine döner, İsrail'i oradan yönetirdi. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

BÖLÜM 8

Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e önder atadı.

² Beer-Şeva'da görev yapan ilk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adıysa Aviya'ydı.

³ Ama oğulları onun yolunda yürümediler. Tersine, haksız kazanca yönelip rüşvet alır, yargıda yan tutarlardı.

⁴ Bu yüzden İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya, Samuel'in yanına vardılar.

⁵ Ona, "Bak, sen yaşlandın" dediler, "Oğulların da senin yolunda yürümüyor. Şimdi, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata."

⁶ Ne var ki, "Bizi yönetecek bir kral ata" demeleri Samuel'in hoşuna gitmedi. Samuel RAB'be yakardı.

⁷ RAB, Samuel'e şu karşılığı verdi: "Halkın sana bütün söylediklerini dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin; kralları olarak beni reddettiler.

⁸ Onları Mısır'dan çıkardığım günden bu yana bütün yaptıklarının aynısını sana da yapıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettiler.

⁹ Şimdi onları dinle. Ancak onları açıkça uyar ve kendilerine krallık yapacak kişinin onları nasıl yöneteceğini söyle."

- ¹⁰ Samuel kendisinden kral isteyen halka RAB'bin bütün söylediklerini bildirdi:
- ¹¹ "Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarınızı alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerinde görevlendirecek. Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar.
- ¹² Bazılarını biner, bazılarını ellişer kişilik birliklere komutan atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekinini biçmek, kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatımını yapmak için görevlendirecek.
- ¹³ Kızlarınızı itriyatçı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak.
- ¹⁴ Seçkin tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına verecek.
- ¹⁵ Tahıllarınızın, üzümлерinizin ondallığını alıp saray görevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtacak.
- ¹⁶ Kadın erkek kölelerinizi, seçkin boğalarınızı, eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak.
- ¹⁷ Sürülerinizin de ondallığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız.
- ¹⁸ Bunlar gerçekleştiğinde, seçtiğiniz kral yüzünden feryat edeceksiniz. Ama RAB o gün size karşılık vermeyecek."
- ¹⁹ Ne var ki, halk Samuel'in sözünü dinlemek istemedi. "Hayır, bizi yönetecek bir kral olsun" dediler,
- ²⁰ "Böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız. Kralımız bizi yönetecek, önümüzden gidip savaşlarımızı sürdürecekt."
- ²¹ Halkın bütün söylediklerini dinleyen Samuel, bunları RAB'be aktardı.
- ²² RAB Samuel'e, "Onların sözünü dinle ve başlarına bir kral ata" diye buyurdu. Bunun üzerine Samuel İsraililer'e, "Herkes kendi kentine dönsün" dedi.

BÖLÜM 9

Benyamin oymağından Afiyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Kiş adında bir adam vardı. Benyaminli Kiş sözü geçen biriydi.

² Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu.

³ Bir gün Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a, "Hizmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara" dedi.

⁴ Saul Efrayim dağlık bölgesinden geçip Şalişa topraklarını dolaştı. Ama eşekleri bulamadılar. Şaalim bölgesine geçtiler. Eşekler orada da yoktu. Sonra Benyamin bölgesinden geçtilerse de, hayvanları bulamadılar.

⁵ Suf bölgesine varınca, Saul yanındaki hizmetkârına, "Haydi dönelim! Yoksa babam eşekleri düşünmekten vazgeçip bizim için kaygılanmaya başlar" dedi.

⁶ Hizmetkâr, "Bak, bu kentte saygın bir Tanrı adamı vardır" diye karşılık verdi, "Bütün söyledikleri bir bir yerine geliyor. Şimdi ona gidelim. Belki gideceğimiz yolu o bize gösterir."

⁷ Saul, "Gidersek, adama ne götüreceğiz?" dedi, "Torbalarımızdaki ekmek tükendi. Tanrı adamına götürecek bir armağanımız yok. Neyimiz kaldı ki?"

⁸ Hizmetkâr, "Bak, bende çeyrek şekel*fm* gümüş var" diye karşılık verdi, "Gideceğimiz yolu bize göstermesi için bunu Tanrı adamına vereceğim."

⁹ -Eskiden İsrail'de biri Tanrı'ya bir şey sormak istediğinde, "Haydi, biliciye* gidelim" derdi. Çünkü bugün peygamber denilene o zaman bilici denirdi.-

¹⁰ Saul hizmetkârına, "İyi, haydi gidelim" dedi. Böylece Tanrı adamının yaşadığı kente gittiler.

¹¹ Yokuştan kente doğru çıkarlarken, kuyudan su çekmeye giden kızlarla karşılaştılar.

Onlara, "Bilici burada mı?" diye sordular.

12 Kızlar, "Evet, ilerde" diye karşılık verdiler, "Şimdi çabuk davranın. Kentimize bugün geldi. Çünkü halk bugün tapınma yerinde bir kurban sunacak.

13 Kente girer girmez, yemek için tapınma yerine çıkmadan önce onu bulacaksınız. Kurbanı o kutsayacağı için, kendisi gelmeden halk yemek yemez. Çağrılı olanlar o geldikten sonra yemeye başlar. Şimdi gidin, onu hemen ulursunuz."

14 Saul'la hizmetkârı kente gittiler. Kente girdiklerinde, tapınma yerine çıkmaya hazırlanan Samuel onlara doğru ilerliyordu.

15 Saul gelmeden bir gün önce RAB Samuel'e şunu açıklamıştı:

16 "Yarın bu saatlerde sana Benyamin bölgesinden birini göndereceğim. Onu halkım İsrail'in önderi olarak meshedeceksin*. Halkımı Filistliler'in elinden o kurtaracak. Halkımın durumuna baktım; çünkü haykırıışları bana ulaştı."

17 Samuel Saul'u görünce, RAB, "İşte sana sözünü ettiğim adam!" dedi, "Halkıma o önderlik edecek."

18 Saul kent kapısında duran Samuel'e yaklaştı. "Bilicinin evi nerede, lütfen söyler misin?" dedi.

19 Samuel, "Bilici benim" diye yanıtladı, "Önümden tapınma yerine çıkın. Bugün benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Yarın sabah düşündüğün her şeyi sana bildirip seni geri gönderirim.

20 Üç gün önce kaybolan eşeklerin için kaygılanma. Onlar bulundu. İsrail'in özlemi kime yönelik? Sana ve babanın ailesine değil mi?"

21 Saul şu karşılığı verdi: "Ben İsrail oymaklarının en küçüğü olan Benyamin oymağından değil miyim? Ait olduğum boy da Benyamin oymağına bağlı bütün boyların en küçüğü değil mi? Bana neden böyle şeyler söylüyorsun?"

22 Samuel Saul ile hizmetkârını alıp yemek odasına götürdü; yaklaşık otuz çağrılı arasında ilk sırayı onlara verdi.

23 Sonra aşçıya, "Sana verdiğim ve bir kenara ayırmanı söylediğim payı getir" dedi.

24 Aşçı budu getirip Saul'un önüne koydu. Samuel, "İşte senin için ayrılan parça, buyur ye!" dedi, "Çünkü bunu belirtilen gün çağırdığım halkla birlikte yemen için sakladım." O gün Saul Samuel'le yemek yedi.

25 Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel evinin damında Saul'la konuştu.

26 Sabah erkenden, şafak sökerken kalktılar. Samuel, damdan Saul'u çağırıp, "Hazırlan, seni göndereceğim" dedi. Saul kalktı. Samuel'le birlikte dışarı çıktılar.

27 Kentin sınırına yaklaşırken Samuel Saul'a, "Hizmetkâra önümüzden gitmesini söyle" dedi. Hizmetkâr öne geçince, Samuel, "Ama sen dur" diye ekledi, "Sana Tanrı'nın sözünü bildireceğim."

BÖLÜM 10

Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saul'un başına döktü. Onu öpüp şöyle dedi: "RAB seni kendi halkına önder olarak meshetti.

2 Bugün benden ayrıldıktan sonra Benyamin sınırında, Selsah'taki Rahel'in mezarı yanında iki kişiyle karşılaşacaksın. Sana, 'Aramaya çıktığın eşekler bulundu diyecekler, 'Baban eşekleri düşünmekten vazgeçti, oğlum için ne yapsam diye sizin için kaygılanmaya başladı.

3 Oradan daha ilerleyip Tavor'daki meşe ağacına varacaksın. Orada biri üç oğlak, biri üç

somun ekmek, öbürü de bir tulum şarapla Tanrı'nın huzuruna, Beytel'e çıkan üç adamla karşılaşacaksın.

⁴ Seni selamlayıp iki somun ekmek verecekler. Sen de kabul edeceksin.

⁵ Sonra Filist ordugahının bulunduğu Givat-Elohim'e varacaksın. Kente girince, önlerinde çenk, tef, kaval ve lir çalanlarla birlikte peygamberlik ederek tapınma yerinden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksın.

⁶ RAB'bin Ruhu senin üzerine güçlü bir biçimde inecek. Onlarla birlikte peygamberlikte bulunacak ve başka bir kişiliğe bürüneceksin.

⁷ Bu belirtiler gerçekleştiğinde, duruma göre gerekeni yap. Çünkü Tanrı seninledir.

⁸ Şimdi benden önce Gilgal'a git. Yakmalık sunuları* sunmak ve esenlik kurbanlarını kesmek için ben de yanına geleceğim. Ancak, ben yanına gelip ne yapacağını bildirene dek yedi gün beklemen gerekecek."

⁹ Saul, Samuel'in yanından ayrılmak üzere ona sırtını döner dönmez, Tanrı ona başka bir kişilik verdi. O gün bütün bu belirtiler gerçekleşti.

¹⁰ Giva'ya varınca, Saul'u bir peygamber topluluğu karşıladı. Tanrı'nın Ruhu güçlü bir biçimde üzerine indi ve Saul onlarla birlikte peygamberlikte bulunmaya başladı.

¹¹ Onu önceden tanıyanların hepsi, peygamberlerle birlikte peygamberlikte bulunduğunu görünce, birbirlerine, "Ne oldu Kiş oğluna? Saul da mı peygamber oldu?" diye sordular.

¹² Orada oturanlardan biri, "Ya onların babası kim?" dedi. İşte, "Saul da mı peygamber oldu?" sözü buradan gelir.

¹³ Saul peygamberlikte bulunduktan sonra tapınma yerine çıktı.

¹⁴ Amcası, Saul ile hizmetkârına, "Nerede kaldınız?" diye sordu. Saul, "Eşekleri arıyorduk" diye karşılık verdi, "Onları bulamayınca, Samuel'e gittik."

¹⁵ Amcası, "Samuel sana neler söyledi, lütfen bana da anlat" dedi.

¹⁶ Saul, "Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi" diye yanıtladı. Ama Samuel'in krallıkla ilgili sözlerini amcasına açıklamadı.

¹⁷ Sonra Samuel, İsrail halkını Mispa'da RAB için bir araya getirip şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben İsrailiiler'i Mısır'dan çıkardım. Mısırlılar'ın ve size baskı yapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.

¹⁸ (#10:17)

¹⁹ Ama siz bugün bütün zorluk ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran Tanrınız'a sırt çevirdiniz ve, 'Hayır, bize bir kral ata dediniz. Şimdi RAB'bin önünde oymak oymak, boy boy dizilin."

²⁰ Samuel bütün İsrail oymaklarını bir bir öne çıkardı. Bunlardan Benyamin oymağı kurayla seçildi.

²¹ Sonra Benyamin oymağını boy boy öne çağırdı. Matri'nin boyu seçildi. En sonunda da Matri boyundan Kiş oğlu Saul seçildi. Onu aradılsa da bulamadılar.

²² Yine RAB'be, "O daha buraya gelmedi mi?" diye sordular. RAB de, "O burada, eşyaların arasında saklanıyor" dedi.

²³ Bunun üzerine koşup Saul'u oradan getirdiler. Saul halkın arasına geldi. Boyu hepsinden bir baş uzundu.

²⁴ Samuel halka, "RAB'bin seçtiği adamı görüyor musunuz?" dedi, "Bütün halkın arasında bir benzeri yok." Bunun üzerine halk, "Yaşasın kral!" diye bağırdı.

²⁵ Samuel krallığın ilkelerini halka açıkladı. Bunları kitap haline getirip RAB'bin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi.

- ²⁶ Saul da Giva'ya, kendi evine döndü. Tanrı'nın isteklendirdiği yiğitler ona eşlik ettiler.
- ²⁷ Ama bazı kötü kişiler, "O bizi nasıl kurtarabilir?" diyerek Saul'u küçümsediler ve ona armağan vermediler. Saul ise buna aldırmadı.

BÖLÜM 11

Ammon Kralı Nahaş Yaveş-Gilat üzerine yürüyüp kenti kuşattı. Bütün Yaveşliler, Nahaş'a, "Bizimle bir antlaşma yap, sana kulluk ederiz" dediler.

² Ama Ammonlu Nahaş, "Ancak bir koşulla sizinle antlaşma yaparım" diye karşılık verdi, "Bütün İsrail halkını küçük düşürmek için her birinizin sağ gözünü oyup çıkaracağım."

³ Yaveş Kenti'nin ileri gelenleri ona, "İsrail'in her bölgesine ulaklar göndermemiz için bize yedi günlük bir süre tanı" dediler, "Eğer bizi kurtaracak kimse çıkmazsa o zaman sana teslim oluruz."

⁴ Ulaklar Saul'un yaşadığı Giva Kenti'ne gelip olanları halka bildirince, herkes hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

⁵ Tam o sırada Saul, öküzlerinin ardında, tarladan dönüyordu. "Halka ne oldu? Neden böyle ağlıyorlar?" diye sordu. Yaveşliler'in söylediklerini ona anlattılar.

⁶ Saul bu sözleri duyunca, Tanrı'nın Ruhu güçlü bir biçimde onun üzerine indi. Saul çok öfkelenildi.

⁷ Bir çift öküz alıp parçaladı. Ulaklar aracılığıyla İsrail'in her bölgesine bu parçaları gönderip şöyle dedi: "Saul ile Samuel'in ardınca gelmeyen herkesin öküzlerine de aynı şey yapılacaktır." Halk RAB korkusuyla sarsıldı ve tek beden halinde yola çıktı.

⁸ Saul onları Bezek'te topladı. İsrail halkı üç yüz bin, Yahudalılar ise otuz bin kişiydi.

⁹ Oraya gelen Yaveşli ulaklara şöyle dediler: "Yaveş-Gilat halkına, 'Yarın öğleye doğru kurtarılacaksınız' deyin." Ulaklar gidip bu haberi iletince Yaveşliler sevindi.

¹⁰ Ammonlular'a, "Yarın size teslim olacağız" dediler, "Bize ne derseniz yapın."

¹¹ Ertesi gün Saul adamlarını üç bölüğe ayırdı. Adamlar sabah nöbetinde Ammonlular'ın ordugahına girdi. Kırım günün en sıcak zamanına dek sürdü. Sağ kalanlar dağıldı; iki kişi bile bir arada kalmadı.

¹² Bundan sonra halk Samuel'e, "'Saul mu bize krallık yapacak? diyenler kimdi? Getirin onları, öldürelim" dedi.

¹³ Ama Saul, "Bugün hiç kimse öldürülmeyecek" diye yanıtladı, "Çünkü RAB bugün İsrail halkına kurtuluş verdi."

¹⁴ Samuel halka, "Haydi, Gilgal'a gidip orada krallığı yeniden onaylayalım" dedi.

¹⁵ Böylece bütün halk Gilgal'a gidip RAB'bin önünde Saul'un kral olduğunu onayladı. Orada, RAB'bin önünde esenlik kurbanları kestiler; Saul da bütün İsraililer de büyük bir sevinç yaşadılar.

BÖLÜM 12

Bundan sonra Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Bana söylediğiniz her şeye kulak verdim: Size bir kral atadım.

² Şimdi size önderlik yapan bir kralınız var. Bense yaşlandım, saçım ağardı. Oğullarım da sizlerle birlikte. Gençliğimden bu güne dek size önderlik yaptım.

³ İşte karşınızda duruyorum. Hanginizin öküzünü aldım? Kimin eşiğine el koydum? Kimi dolandırdım? Kime baskı yaptım? Göz yummak için kimden rüşvet aldım? RAB'bin ve

O'nun meshettiğinin* önünde bana karşı tanıklık edin de size karşılığını vereyim."

⁴ Halk, "Bizi dolandırmadın" diye karşılık verdi, "Bize baskı da yapmadın. Kimsenin elinden hiçbir şey almadın."

⁵ Samuel, "Bana karşı bir şey bulamadığınıza bugün hem RAB, hem de O'nun meshettiği kral tanıktır" dedi. "Evet, tanıktır" dediler.

⁶ Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Musa ile Harun'u görevlendiren, atalarınızı Mısır'dan çıkaran RAB'dir.

⁷ Şimdi burada durun, RAB'bin önünde, O'nun sizi ve atalarınızı tekrar tekrar nasıl kurtardığına dair kanıtlar göstereyim size.

⁸ "Yakup Mısır'a gittikten sonra, atalarınız RAB'be yakardı. O da atalarınızı Mısır'dan çıkarıp burada yerleşmelerini sağlayan Musa ile Harun'u gönderdi.

⁹ Ama atalarınız Tanrıları RAB'bi unuttular. Bu yüzden RAB onları Hasor ordusunun komutanı Sisera'nın, Filistliler'in ve Moav Kralı'nın eline teslim etti. Bunlar atalarınıza karşı savaştılar.

¹⁰ Atalarınız RAB'be, 'Günah işledik; RAB'bi bırakıp Baal'ın* ve Aştoret'in* putlarına kulluk ettik. Ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar, sana kulluk edeceğiz diye seslendiler.

¹¹ RAB de Yerubbaal'ı, Bedan'ı, Yiftah'ı ve ben Samuel'i gönderdi. Güvenlik içinde yaşamanız için sizi saran düşmanlarınızın elinden kurtardı.

¹² "Ama siz Ammon Kralı Nahaş'ın üzerinize yürüdüğünü görünce, Tanrınız RAB kralınız olduğu halde bana, 'Hayır, bize bir kral önderlik yapacak dediniz.

¹³ İşte seçtiğiniz, dilediğiniz kral! Evet, RAB size bir kral verdi.

¹⁴ Eğer RAB'den korkar, O'na kulluk ederseniz, O'nun sözünü dinleyip buyruklarına karşı gelmezseniz, hem siz hem de önderiniz olacak kral Tanrınız RAB'bin ardınca giderseniz, ne âlâ!

¹⁵ Ama RAB'bin sözünü dinlemez, buyruklarına karşı gelerseniz, RAB kralınızı cezalandırdığı gibi sizi de cezalandıracaktır.

¹⁶ "Şimdi olduğunuz yerde durun ve RAB'bin gözlerinizin önünde yapacağı şu olağanüstü olayı görün.

¹⁷ Bugün buğday biçme zamanı değil mi? Göğü gürletsin, yağmur yağdırsın diye RAB'be yalvaracağım. Böylece bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün RAB'bin gözünde ne denli büyük olduğunu iyice anlayacaksınız."

¹⁸ Samuel RAB'be yalvardı ve RAB o gün göğü gürletti, yağmur yağdırdı. Halk RAB'den de Samuel'den de çok korktu.

¹⁹ Bunun üzerine Samuel'e, "Yok olmayalım diye, biz kulların için Tanrın RAB'be yakar" dediler, "Çünkü bütün günahlarımıza kendimize bir kral istemek kötülüğünü de ekledik."

²⁰ Samuel halka, "Korkmayın" dedi, "Siz bu büyük kötülüğü yaptınız, ama yine de RAB'bin ardınca gitmekten vazgeçmeyin; tersine, bütün yüreğinizle RAB'be kulluk edin.

²¹ Kimseyi kurtaramayan yararsız putların ardınca gitmeyin; çünkü onlar değersizdir.

²² RAB görkemli adının hatırına halkını bırakmayacak. Çünkü sizi kendi halkı kılmaktan hoşnut kaldı.

²³ Bana gelince, sizin için RAB'be yalvarmaktan vazgeçip O'na karşı günah işlemek benden uzak olsun! Ancak size iyi ve doğru yolu öğreteceğim.

²⁴ Yalnız RAB'den korkun, O'na bağlılıkla ve bütün yüreğinizle kulluk edin. O'nun sizler için ne görkemli işler yaptığını bir düşünün!

²⁵ Ama kötülük yapmayı sürdürürseniz, hem siz yok olacaksınız, hem de kralınız."

BÖLÜM 13

Saul İsrail'de iki yıl krallık yaptıktan sonra

² halktan üç bin kişi seçti. Bunlardan iki binini Mikmas ve Beytel'in dağlık bölgesinde yanına aldı. Binini de Benyamin oynağına ait Giva Kenti'nde Yonatan'ın yanına bıraktı. Halktan geri kalanları evlerine gönderdi.

³ Yonatan Giva'daki Filist birliğini yendi. Filistliler bunu duydular. Saul, bütün ülkede boru çaldırarak, "İbraniler bu haberi duysun" dedi.

⁴ Böylece İsraililer'in hepsi Saul'un Filist birliğini yendiğini ve Filistliler'in İsraililer'den öğrendiğini duydu. Bunun üzerine halk Gilgal'da Saul'un çevresinde toplandı.

⁵ Filistliler İsraililer'le savaşmak üzere toplandılar. Otuz bin savaş arabası, altı bin atlı asker ve kıyılardaki kum kadar kalabalık bir orduya sahiptiler. Gidip Beytaven'in doğusundaki Mikmas'ta ordugah kurdular.

⁶ Durumlarının tehlikeli olduğunu ve askerlerinin sıkıştırıldığını gören İsraililer, mağarlarda, çalılıklarda, kayalıklarda, çukurlarda, sarnıçlarda gizlendiler.

⁷ Bazı İbraniler de Şeria Irmağı'ndan Gad ve Gilat bölgesine geçti. Ama Saul daha Gilgal'daydı. Bütün askerler onu titreyerek izliyordu.

⁸ Saul, Samuel tarafından belirlenen süreye uyarak, yedi gün bekledi. Ama Samuel Gilgal'a gelmeyince, halk Saul'un yanından dağılmaya başladı.

⁹ Saul, "Yakmalık sunuları* ve esenlik sunularını* bana getirin" dedi. Sonra yakmalık sunuyu sundu.

¹⁰ Saul yakmalık sununun sunulmasını bitirir bitirmez Samuel geldi. Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı.

¹¹ Samuel, "Ne yaptın?" diye sordu. Saul, "Halk yanımdan dağılıyordu" diye karşılık verdi, "Sen de belirlenen gün gelmedin. Üstelik Filistliler Mikmas'ta toplandılar. Bunları görünce,

¹² 'Şimdi Filistliler Gilgal'da üzerime yürüyecek; oysa ben RAB'bin yardımını dilememiştim diye düşündüm. Bu nedenle, yakmalık sunuyu sunma gerekliliğini duydum."

¹³ Samuel, "Akılsızca davrandın" dedi, "Tanrın RAB'bin sana verdiği buyruğa uymadın; yoksa, RAB İsrail üzerinde senin krallığının sonsuza dek sürmesini sağlayacaktı.

¹⁴ Ama artık krallığın sürmeyecek. RAB kendi gönlüne uygun birini arayıp onu kendi halkına önder olarak atamaya kararlı. Çünkü sen RAB'bin buyruğunu tutmadın."

¹⁵ Bundan sonra Samuel Gilgal'dan ayrılarak Benyaminoğulları'nın Giva Kenti'ne gitti. Saul yanında kalan halkı saydı; yaklaşık altı yüz kişiydi.

¹⁶ Saul, oğlu Yonatan ve yanlarındaki halk Benyaminoğulları'nın bölgesindeki Giva'da kalıyorlardı. Filistliler ise Mikmas'ta ordugah kurmuşlardı.

¹⁷ Akıncılar üç koldan Filistliler'in ordugahından çıktılar. Kollardan biri Şual bölgesindeki Ofra'ya,

¹⁸ biri Beythoron'a, öbürü ise çöle, Sevoyim Vadisi'ne bakan sınıra doğru ilerledi.

¹⁹ Bütün İsrail ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistliler, "İbraniler kılıç, mızrak yapmasın" demişlerdi.

²⁰ Bu nedenle bütün İsraililer saban demirlerini, kazma, balta ve oraklarını biletmek için Filistliler'e gitmek zorundaydılar.

²¹ Saban demiriyle kazmanın bileme fiyatı, şekelin üçte ikisi kadardı. Beller, baltalar, üvendireler için istenilen fiyat ise şekelin üçte biriydi.

²² İşte bu yüzden, savaş sırasında Saul ile Yonatan dışında, yanlarındaki hiç kimsenin elinde kılıç, mızrak yoktu.

²³ O sırada Filistliler'in bir kolu Mikmas Geçidi'ne çıkmıştı.

BÖLÜM 14

Bir gün Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç hizmetkârına, "Gel, karşı taraftaki Filist ordugahına geçelim" dedi. Ama bunu babasına haber vermedi.

² Saul, Giva Kenti yakınındaki Migron'da bir nar ağacının altında oturmaktaydı. Yanında altı yüz kadar asker vardı.

³ Efod* giymiş olan Ahiya da aralarındaydı. Ahiya Şilo'da RAB'bin kâhini olan Eli oğlu Pinehas oğlu İkavot'un erkek kardeşi Ahituv'un oğluydu. Halk Yonatan'ın gittiğini farketmemişti.

⁴ Yonatan'ın Filist ordugahına ulaşmak için geçmeyi tasarladığı geçidin her iki yanında iki sivri kaya vardı; birine Boses, öbürüne Sene denirdi.

⁵ Kayalardan biri kuzeyde Mikmas'a, öbürü güneyde Giva'ya bakardı.

⁶ Yonatan silahını taşıyan genç hizmetkârına, "Gel, şu sünnetsizlerin* ordugahına gidelim" dedi, "Belki RAB bizim için bir şeyler yapar. Çünkü gerek çoklukta, gerekse azlıkta RAB'bin zafere ulaştırmasına engel yoktur."

⁷ Silahını taşıyan genç, "Ne düşünüyorsan öyle yap" diye yanıtladı, "Haydi yürü! Düşündüğün her şeyde seninleyim."

⁸ Yonatan, "Bu adamlara gidelim, bizi görsünler" dedi,

⁹ "Eğer bize, 'Yanınıza gelene dek bekleyin derlerse, olduğumuz yerde kalırız, gitmeyiz.

¹⁰ Ama, 'Yanımıza gelin derlerse, gideriz. Çünkü bu, RAB'bin Filistliler'i elimize teslim ettiğine ilişkin bir belirti olacak bizim için."

¹¹ Böylece ikisi de Filistliler'in askerlerine göründüler. Filistliler, "Bakın! İbraniler gizlendikleri çukurlardan çıkmaya başlıyor!" dediler.

¹² Sonra Yonatan'la silahını taşıyan gence, "Buraya, yanımıza gelin, size bir şey söyleyeceğiz" diye seslendiler. Bunun üzerine Yonatan silahını taşıyana, "Ardımdan gel" dedi, "RAB onları İsraililer'in eline teslim etti."

¹³ Yonatan elleriyle ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı; silahını taşıyan genç de onu izledi. Yonatan Filistliler'i yenilgiye uğrattı. Silahını taşıyan genç de onu izliyor ve Filistliler'i öldürüyordu.

¹⁴ Yonatan'la silahını taşıyan genç bu ilk saldırıda iki dönümlük bir alanda yirmi kadar asker öldürdüler.

¹⁵ Ordugahta ve kırsal alanda bütün Filist halkı arasında dehşet hüküm sürüyordu. Askerlerle akıncılar bile titriyordu. Derken yer sarsıldı; sanki Tanrı'dan gelen bir titremeydi bu.

¹⁶ Benyamin topraklarındaki Giva Kenti'nde Saul'un nöbetçileri büyük bir kalabalığın oraya buraya dağıldığını gördüler.

¹⁷ Bunun üzerine Saul yanındaki adamlara, "Yoklama yapın da aramızdan kimin ayrıldığını görün" dedi. Yoklama yapılırken Yonatan'la silahını taşıyan gencin orada olmadığını anladılar.

¹⁸ Saul Ahiya'ya, "Tanrı'nın Sandığı'nı getir" dedi. O sırada Tanrı'nın Sandığı İsrail halkındaydı.

¹⁹ Saul kâhinle konuşurken, Filistliler'in ordugahındaki kargaşa da giderek artmaktaydı.

Bunun üzerine Saul kâhine, "Elini çek" dedi.

20 Saul'la yanındaki askerlerin tümü toplanıp savaş alanına gittiler. Orada büyük bir kargaşa vardı. Herkes birbirine kılıç çekiyordu.

21 Daha önce Filistliler'in yanında yer alıp onların ordugahına katılan İbraniler bile saf değiştirerek Saul'la Yonatan'ın yanındaki İsrail birliklerine katıldılar.

22 Efrayim dağlık bölgesinde gizlenen İsraililer de Filistliler'in kaçtığını duyunca onları savaş alanında kovalamaya başladılar.

23 Böylece RAB İsrail'i o gün zafere ulaştırdı. Savaş Beytaven'in ötesine dek yayıldı.

24 O gün İsraililer bitkindi. Çünkü Saul, "Ben düşmanlarımdan öğ alıncaya kadar, akşama dek kim yemek yerse lanetli olsun!" diye halka ant içirmişti. Bu yüzden de kimse bir şey yememişti.

25 Derken, her yanı bal dolu bir ormana vardılar. Askerler ormana girince, toprakta akan balları gördüler. Ne var ki, içtikleri anttan korktukları için hiçbiri bala dokunmadı.

26 (#14:25)

27 Yonatan babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Elindeki değneği uzatıp ucunu bal gümecine batırdı. Biraz bal tadar tatmaz gözleri parladı.

28 Bunun üzerine oradakilerden biri Yonatan'a, "Baban askerlere, 'Bugün kim yemek yerse lanetli olsun diye ant içirdi' dedi, 'Askerlerin bitkin düşmesi de bundan.'"

29 Yonatan, "Babam halka sıkıntı verdi" diye yanıtladı, "Bakın, bu baldan biraz tadınca gözlerim nasıl da parladı!

30 Bugün halk düşmanlarından yağmaladığı yiyeceklerden özgürce yeseydi, çok daha iyi olurdu! O zaman Filistliler'in yenilgisi de daha ağır olmaz mıydı?"

31 O gün İsraililer, Filistliler'i Mikmas'tan Ayalon'a kadar yenilgiye uğrattılar. Ama İsrail askerleri o kadar bitkindi ki,

32 yağmaladıkları mallara saldırdılar; davarları, sığırları, buzağları yakaladıkları gibi hemen oracıkta kesip kanını akıtmadan yediler.

33 Durumu Saul'a bildirerek, "Bak, askerlerin kanlı eti yemekle RAB'be karşı günah işliyor!" dediler. Bunun üzerine Saul, "Hainlik ettiniz!" dedi, "Hemen büyük bir taş yuvarlayın bana."

34 Sonra ekledi: "Halkın arasına varıp herkesin öküzünü, koyununu bana getirmesini söyleyin. Onları burada kesip yesinler. Eti kanıyla birlikte yiyerek RAB'be karşı günah işlemeyin." O gece herkes öküzünü getirip orada kesti.

35 O sırada Saul RAB'be bir sunak yaptı. RAB'be yaptığı ilk sunaktı bu.

36 Saul adamlarına, "Haydi, bu gece Filistliler'e saldıralım" dedi, "Tan ağarıncaya dek mallarını yağmalayalım, onlardan bir tekini bile sağ bırakmayalım." Adamlar, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdiler. Ama kâhin, "Burada Tanrı'ya danışalım" dedi.

37 Bunun üzerine Saul Tanrı'ya, "Filistliler'e saldırmaya gideyim mi? Onları İsraililer'in eline teslim edecek misin?" diye sordu. Ama Tanrı o gün yanıt vermedi.

38 Bunun için Saul, "Ey halkın önderleri! Buraya yaklaşın da bugün işlenen bu günahın nasıl işlendiğini ortaya çıkaralım" dedi,

39 "İsrail'i kurtaran yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bu günaha yol açan oğlum Yonatan bile olsa kesinlikle öldürülecektir." Ama kimse bir şey söylemedi.

40 Bunun üzerine Saul halka, "Siz bir yanda durun, oğlum Yonatan'la ben öbür yanda duracağız" dedi. Halk, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdi.

41 Saul İsrail'in Tanrısı RAB'be, "Bana doğru yanıtı ver" dedi. Kura Yonatan'la Saul'a düştü, halk aklandı.

- ⁴² Saul bu kez, "Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin" dedi. Kura Yonatan'a düştü.
- ⁴³ Bunun üzerine Saul Yonatan'a, "Söyle bana, ne yaptın?" diye sordu.
- ⁴⁴ Saul, "Yonatan, eğer seni öldürmezsem, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" dedi.
- ⁴⁵ Ama halk Saul'a, "İsrail'i bu büyük zafere ulaştıran Yonatan'ı mı öldürteceksin?" dedi, "Asla! Yaşayan RAB'in adıyla deriz ki, saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir. Çünkü bugün o ne yaptıysa Tanrı'nın yardımıyla yapmıştır." Böylece halk Yonatan'ı öldürülmekten kurtardı.
- ⁴⁶ Bundan sonra Saul Filistliler'i kovalamaktan vazgeçti. Filistliler de yerlerine döndüler.
- ⁴⁷ Saul İsrail'e kral atandıktan sonra, her yandaki düşmanlarına -Moav, Ammon, Edom halkları, Sova kralları ve Filistliler'e- karşı savaştı. Gittiği her yerde zafer kazandı.
- ⁴⁸ Yiğitçe savaşarak Amalekliler'i yenilgiye uğrattı, İsraililer'i düşmanın yağmasından kurtardı.
- ⁴⁹ Saul'un oğulları Yonatan, Yişvi ve Malkişua idi. İki kızından büyüğünün adı Merav, küçüğünün adı Mikal'dı.
- ⁵⁰ Karısı, Ahimaas'ın kızı Ahinoam'dı. Ordusunun başkomutanı amcası Ner oğlu Avner'di.
- ⁵¹ Saul'un babası Kiş'le Avner'in babası Ner, Aviel'in oğullarıydı.
- ⁵² Saul yaşamı boyunca Filistliler'le kıyasıya savaştı. Nerede yiğit, güçlü birini görse kendi ordusuna kattı.

BÖLÜM 15

Samuel Saul'a şöyle dedi: "RAB seni kendi halkı İsrail'in Kralı olarak meshetmek* için beni gönderdi. Şimdi RAB'in sözlerine kulak ver.

² Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İsraililer'e yaptıkları kötülükten ötürü Amalekliler'i cezalandıracağım. Çünkü Mısır'dan çıkan İsraililer'e karşı koydular.

³ Şimdi git, Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür."

⁴ Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kenti'nde saydı. İki yüz bin yaya askerin yanısıra Yahudalılar'dan da on bin kişi vardı.

⁵ Saul Amalek Kenti'ne varıp vadide pusu kurdu.

⁶ Sonra Kenliler'e şu uyarıyı gönderdi: "Haydi gidin, Amalekliler'i bırakın; öyle ki, sizi de onlarla birlikte yok etmeyeyim. Çünkü siz Mısır'dan çıkan İsrail halkına iyilik ettiniz." Bunun üzerine Kenliler Amalekliler'den ayrıldılar.

⁷ Saul Havila'dan Mısır'ın doğusundaki Şur'a dek Amalekliler'i yenilgiye uğrattı.

⁸ Amalek Kralı Agak'ı sağ olarak yakaladı. Halkının tümünü de kılıçtan geçirdi.

⁹ Ne var ki, Saul ile adamları Agak'ı ve en iyi koyunları, sığırları, besili danaları, kuzuları - iyi olan ne varsa hepsini- esirgediler. Bunları tümüyle yok etmek istemediler. Ancak değersiz ve zayıf ne varsa hepsini yok ettiler.

¹⁰ RAB Samuel'e şöyle seslendi:

¹¹ "Saul'u kral yaptığımı pişmanım. Beni izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı yerine getirmedi." Samuel öfkeleni ve bütün geceyi RAB'be yakarmakla geçirdi.

¹² Ertesi sabah Samuel Saul'la görüşmek için erkenden kalktı. Saul'un Karmel Kenti'ne gittiğini, orada kendisine bir anıt diktikten sonra aşağı inip Gilgal'a döndüğünü öğrendi.

¹³ Saul kendisine gelen Samuel'e, "RAB seni kutsasın! Ben RAB'in buyruğunu yerine getirdim" dedi.

- 14 Samuel, "Öyleyse nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi? Nedir bu duyduğum sığır böğürmesi?" diye sordu.
- 15 Saul şöyle yanıtladı: "Halk bunları Amalekliler'den getirdi. Tanrın RAB'be kurban sunmak üzere davarların, sığırların en iyilerini esirgediler. Ama geri kalanları tümüyle yok ettik."
- 16 Samuel, "Dur da bu gece RAB'bin bana neler söylediğini sana bildireyim" dedi. Saul, "Söyle" diye karşılık verdi.
- 17 Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Kendini önemsiz saydığın halde, sen İsrail oymaklarının önderi olmadın mı? RAB seni İsrail'e kral meshetti.
- 18 RAB seni bir göreve gönderip, 'Git, o günahlı Amalekliler'i tümüyle yok et; hepsini ortadan kaldırıncaya dek onlarla savaş dedi.
- 19 Öyleyse neden RAB'bin sözüne kulak asmadın? Neden yağmalanan mallara saldırarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptın?"
- 20 Saul, "Ama ben RAB'bin sözüne kulak verdim!" diye yanıtladı, "RAB'bin beni gönderdiği yere gittim. Amalekliler'i tümüyle yok ettim, Amalek Kralı Agak'ı da buraya getirdim.
- 21 Ne var ki askerler, Gilgal'da Tanrın RAB'be kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adanmış en iyi davarlarla sığırları aldılar."
- 22 Samuel şöyle karşılık verdi: "RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar Yakmalık sunulardan*, kurbanlardan hoşlanır mı? İşte söz dinlemek kurbandan, Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir.
- 23 Çünkü başkaldırma, falcılık kadar günahdır Ve dikbaşlılık, putperestlik kadar kötüdür. Sen RAB'bin buyruğunu reddettiğin için, RAB de senin kral olmanı reddetti."
- 24 Bunun üzerine Saul, "Günah işledim! Evet, RAB'bin buyruğunu da, senin sözlerini de çiğnedim" dedi, "Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim.
- 25 Ama şimdi yalvarırım, günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, RAB'be tapınayım."
- 26 Samuel, "Seninle dönmem" dedi, "Çünkü sen RAB'bin buyruğunu reddettin, RAB de İsrail Kralı olmanı reddetti!"
- 27 Samuel dönüp gitmeye davranınca, Saul onun cüppesinin eteğini tuttu. Cüppe yırtıldı.
- 28 Samuel, "Bugün RAB İsrail Krallığı'nı elinden aldı ve senden daha iyi birine verdi" dedi,
- 29 "İsrail'in yüce Tanrısı yalan söylemez, düşüncesini de değiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirsin."
- 30 Saul, "Günah işledim!" dedi, "Ama ne olur halkımın ileri gelenleri ve İsraililer karşısında beni onurlandır. Tanrın RAB'be tapınmam için benimle dön."
- 31 Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul RAB'be tapındı.
- 32 Samuel, "Amalek Kralı Agak'ı bana getirin" diye buyurdu. Agak güvenle geldi. Çünkü, "Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti" diye düşünüyordu.
- 33 Ama Samuel, "Kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysa Senin annen de kadınlar arasında Çocuksuz bırakılacak" diyerek Agak'ı Gilgal'da RAB'bin önünde kılıçla parçaladı.
- 34 Samuel Rama'ya, Saul da Giva'daki evine gitti.
- 35 Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmediyse de, onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı.

BÖLÜM 16

RAB Samuel'e, "Ben Saul'un İsrail Kralı olmasını reddettim diye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?" dedi, "Yağ boynuzunu yağla doldurup yola çık. Seni Beytlehemli İşay'ın evine gönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim."

² Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!" dedi. RAB şöyle yanıtladı: "Yanına bir düve al ve, 'RAB'be kurban sunmak için geldim de.

³ İşay'ı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin*."

⁴ Samuel RAB'bin sözüne uyarak Beytlehem Kenti'ne gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, "Barış için mi geldin?" diye sordular.

⁵ Samuel, "Evet, barış için" diye yanıtladı, "RAB'be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin." Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırdı.

⁶ İşay ile oğulları gelince Samuel Eliav'ı gördü ve, "Gerçekten RAB'bin önünde duran bu adam O'nun meshettiği kişidir" diye düşündü.

⁷ Ama RAB Samuel'e, "Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma" dedi, "Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar."

⁸ İşay, oğlu Avinadav'ı çağırıp Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunu da seçmedi" dedi.

⁹ Bunun üzerine İşay Şamma'yı da geçirdi. Samuel yine, "RAB bunu da seçmedi" dedi.

¹⁰ Böylece İşay yedi oğlunu da Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunlardan hiçbirini seçmedi" dedi.

¹¹ Sonra İşay'a, "Oğullarının hepsi bunlar mı?" diye sordu. İşay, "Bir de en küçüğü var" dedi, "Sürüyü güdüyor." Samuel, "Birini gönder de onu getirsin" dedi, "O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız."

¹² İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı. RAB Samuel'e, "Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur" dedi.

¹³ Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak RAB'bin Ruhu Davut'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama'ya döndü.

¹⁴ Bu sıralarda RAB'bin Ruhu Saul'dan ayrılmıştı. RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiriyordu.

¹⁵ Hizmetkârları Saul'a, "Bak, Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh sana sıkıntı çektiriyor" dediler,

¹⁶ "Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlarsın."

¹⁷ Saul hizmetkârlarına, "İyi lir çalan birini bulup bana getirin" diye buyurdu.

¹⁸ Hizmetkârlardan biri, "Beytlehemli İşay'ın oğullarından birini gördüm" dedi, "İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşçıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır."

¹⁹ Bunun üzerine Saul İşay'a ulaklar göndererek, "Sürüyü güden oğlun Davut'u bana gönder" dedi.

²⁰ İşay ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Davut'la birlikte Saul'a gönderdi.

²¹ Davut Saul'un yanına varıp onun hizmetine girdi. Saul Davut'u çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini verdi.

²² Saul İşay'a şu haberi gönderdi: "İzin ver de Davut hizmetimde kalsın; ondan

hoşnudum."

23 O günden sonra, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul'un üzerine gelse, Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırdı.

BÖLÜM 17

Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler, Yahuda'nın Soko Kenti'nde toplandılar. Soko ile Azeka Kenti arasındaki Efes-Dammim'de ordugah kurdular.

2 Saul ile İsraililer de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugah kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar.

3 Filistliler tepenin bir yanında, İsraililer de karşı tepede yerlerini aldı. Aralarında vadi vardı.

4 Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çıktı. Boyu altı arşın bir karıştı.

5 Başına tunç* miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı beş bin şekeldi.

6 Baldırları zırhlarla korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı.

7 Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı altı yüz şekeldi. Golyat'ın önüsıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu.

8 Golyat durup İsrail ordusuna, "Neden savaş düzeni aldınız?" diye haykırdı, "Ben Filistli'yim, sizse Saul'un kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak birini seçin.

9 Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirim, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk edersiniz."

10 Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü: "Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!"

11 Filistli'nin bu sözlerini duyunca, Saul da İsraililer de çok korkup dehşet içinde kaldılar.

12 Davut Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden Efratlı İşay adında bir adamın oğluydu. İşay'ın sekiz oğlu vardı. Saul'un krallığı döneminde İşay'ın yaşı oldukça ilerlemişti.

13 İşay'ın üç büyük oğlu Saul'la birlikte savaşa katılmıştı. Savaşa giden en büyük oğlunun adı Eliav, ikincisinin adı Avinadav, üçüncüsünün adıyla Şamma'ydı.

14 Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğul Saul'un yanındaydı.

15 Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saul'un yanından ayrılıp Beytlehem'e gider gelirdi.

16 Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıp meydan okudu.

17 Bir gün İşay, oğlu Davut'a şöyle dedi: "Kardeşlerin için şu kavrulmuş bir efa buğdayla on somun ekmeği al, çabucak ordugaha, kardeşlerinin yanına git.

18 Şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir.

19 Kardeşlerin Saul ve öbür İsraililer'le birlikte Ela Vadisi'nde Filistliler'e karşı savaşıyorlar."

20 Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bıraktı. İşay'ın buyurduğu gibi erzağı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada askerler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı.

21 İsraililer'le Filistliler karşı karşıya savaş düzeni almışlardı.

22 Davut getirdiklerini levazım görevlisine bırakıp cepheye koştu; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı.

23 Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistli, Golyat adındaki dövüşçü Filist cephesinden ileri

çıkarak daha önce yaptığı gibi meydan okudu. Davut bunu duydu.

24 İsraililer Golyat'ı görünce büyük korkuyla önünden kaçıştılar.

25 Birbirlerine, "İsrail'e meydan okumak için ortaya çıkan şu adamı görüyorsunuz ya!" diyorlardı, "Kral onu öldürene büyük bir armağanın yanısıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak."

26 Davut yanındakilere, "Bu Filistli'yi öldürüp İsrail'den bu utancı kaldıracak kişiye ne verilecek?" diye sordu, "Bu sünnetsiz* Filistli kim oluyor da yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okuyor?"

27 Adamlar daha önce verilmiş olan söze göre Golyat'ı öldürecek kişiye neler verileceğini anlattılar.

28 Ağabeyi Eliav Davut'un adamlarla konuştuğunu duyunca öfkeleni. "Ne işin var burada?" dedi, "Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Ne kadar kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekli olduğunu biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin."

29 Davut, "Ne yaptım ki?" dedi, "Bir soru sordum, o kadar."

30 Sonra başka birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlar öncekine benzer bir yanıt verdiler.

31 Davut'un söylediklerini duyanlar Saul'a iletiler. Saul onu çağırttı.

32 Davut Saul'a, "Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidip onunla dövüşeceğim!" dedi.

33 Saul, "Sen bu Filistli'yle dövüşemezsin" dedi, "Çünkü daha gençsin, o ise gençliğinden beri savaşçıdır."

34 Ama Davut, "Kulun babasının sürüsünü güder" diye karşılık verdi, "Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırdınc,

35 peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırm. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm.

36 Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okudu.

37 Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır." Saul, "Öyleyse git, RAB seninle birlikte olsun" dedi.

38 Sonra kendi giysilerini Davut'a verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi.

39 Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu giysilere alışık değildi. Saul'a, "Bunlarla yürüyemiyorum" dedi, "Çünkü alışık değilim." Sonra giysileri üzerinden çıkardı.

40 Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyat'a doğru ilerledi.

41 Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut'a doğru ilerliyordu.

42 Davut'u tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi.

43 "Ben köpek miyim ki, üzerime değnekle geliyorsun?" diyerek kendi ilahlarının adıyla Davut'u lanetledi.

44 "Bana gelsene! Bedenini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem edeceğim!" dedi.

45 Davut, "Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun" diye karşılık verdi, "Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla senin üzerine geliyorum.

46 Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini gökteki kuşlarla yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünya İsrail'de Tanrı'nın var olduğunu anlayacak.

- 47 Bütün bu topluluk RAB'bin kılıçla, mızrakla kurtarmadığını anlayacak. Çünkü savaş zaten RAB'bindir! O sizi elimize teslim edecek."
- 48 Golyat saldırmak amacıyla Davut'a doğru ilerledi. Davut da onunla dövüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu.
- 49 Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı, sapanla fırlattı. Taş Filistli'nin alnına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü.
- 50 Böylece Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taşla yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi.
- 51 Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutup kınından çektiği gibi onu öldürdü ve başını kesti. Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçtılar.
- 52 İsraililer'le Yahudalılar kalkıp Gat'ın girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak onları kovaladılar. Filistliler'in ölüleri Gat'a, Ekron'a kadar Şaarayim yolunda yerlere serildi.
- 53 Filistliler'i kovaladıktan sonra geri dönen İsraililer Filist ordugahını yağmaladılar.
- 54 Davut Filistli Golyat'ın başını alıp Yerus̱alim'e götürdü, silahlarını da kendi çadırına koydu.
- 55 Saul, Davut'un Golyat'la dövüşmeye çıktığını görünce, ordu komutanı Avner'e, "Ey Avner, kimin oğlu bu genç?" diye sormuştu. Avner de, "Yaşamın hakkı için, ey kral, bilmiyorum" diye yanıtlamıştı.
- 56 Kral Saul, "Bu gencin kimin oğlu olduğunu öğren" diye buyurmuştu.
- 57 Davut Golyat'ı öldürüp ordugaha döner dönmez, Avner onu alıp Saul'a götürdü. Golyat'ın kesik başı Davut'un elindeydi.
- 58 Saul, "Kimin oğlusun, delikanlı?" diye sordu. Davut, "Kulun Beytlehemli İşay'ın oğluyum" diye karşılık verdi.

BÖLÜM 18

Saul'la Davut'un konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yonatan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi.

- 2 O günden sonra Saul Davut'u yanında tuttu ve babasının evine dönmesine izin vermedi.
- 3 Yonatan, Davut'a beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı.
- 4 Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşağıyla birlikte Davut'a verdi.
- 5 Davut Saul'un kendisini gönderdiği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu yüzden Saul ona ordusunda üstün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saul'un görevlilerini bile hoşnut etti.
- 6 Davut'un Filistli Golyat'ı öldürmesinden sonra, askerler geri dönerken, İsrail'in bütün kentlerinden gelen kadınlar, tef ve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler söyleyip oynayarak Kral Saul'u karşılamaya çıktılar.
- 7 Bir yandan oynuyor, bir yandan da şu ezgiyi söylüyorlardı: "Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini."
- 8 Bu sözlere gücenen Saul çok öfkeleni. "Davut'a on binlercesini, banaysa ancak binlercesini verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksiği kaldı ki?" diye düşündü.
- 9 Böylece o günden sonra Saul Davut'u kıskanmaya başladı.
- 10 Ertesi gün Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh Saul'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Saul evinde sayıklamaya başladı. Davut her zamanki gibi yine lir çalıyordu. Saul'un elinde bir mızrak vardı.
- 11 "Davut'u vurup duvara çakacağım" diye düşünerek mızrağı ona fırlattı. Ama Davut iki kez ondan kurtuldu.

- ¹² Saul Davut'tan korkuyordu. Çünkü RAB Davut'laydı, oysa kendisinden ayrılmıştı.
- ¹³ Bu yüzden Saul Davut'u yanından uzaklaştırdı. Onu bin kişilik birliğe komutan atadı. Davut askerlere öncülük yapıyordu.
- ¹⁴ RAB onunla birlikte olduğundan, yaptığı her işte başarılıydı.
- ¹⁵ Davut'un büyük başarısını gördükçe Saul'un korkusu daha da artıyordu.
- ¹⁶ Ne var ki, bütün İsrail ve Yahuda halkı Davut'u seviyordu; çünkü Davut onlara öncülük ediyordu.
- ¹⁷ Saul Davut'a, "İşte büyük kızım Merav" dedi, "Onu sana eş olarak vereceğim. Yalnız hatırım için yiğitçe davran ve RAB'bin savaşlarını sürdür." Çünkü, "Davut'un ölümü benim elimden değil, Filistliler'in elinden olsun" diye düşünüyordu.
- ¹⁸ Davut, "Ben kim oluyorum, İsrail'de ailem ve babamın oymağı ne ki, krala damat olayım?" diye karşılık verdi.
- ¹⁹ Ne var ki, Saul'un kızı Merav'ın Davut'a verileceği zaman geldiğinde, kız Davut yerine Meholalı Adriel'e eş olarak verildi.
- ²⁰ Bu arada Saul'un öbür kızı Mikal Davut'a gönül vermişti. Bunu duyan Saul sevindi.
- ²¹ "Davut'a Mikal'ı veririm" diye düşündü, "Öyle ki, Mikal Davut'u tuzağa düşürür; Filistliler de onu öldürür." Davut'a, "Bugün damadım olmak için yine fırsatın var" dedi.
- ²² Sonra görevlilerine, Davut'a gizlice şunları söylemelerini buyurdu: "Bak, kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seni seviyor. Kralın damadı olmanın zamanı geldi."
- ²³ Saul'un görevlileri bu sözleri Davut'a iletiler. Davut, "Yoksul ve önemsiz biriyken kralın damadı olmak sizce küçük bir şey mi?" diye karşılık verdi.
- ²⁴ Görevliler Davut'un dediklerini Saul'a bildirdiler.
- ²⁵ Saul şöyle buyurdu: "Davut'a deyin ki, 'Kral düşmanlarından öç almak için başlık parası olarak yüz Filistli'nin sünnet derisinden başka bir şey istemiyor.' Davut'un Filistliler'in eline düşüp öleceğini tasarlıyordu.
- ²⁶ Görevliler Saul'un söylediklerini Davut'a iletiler. Davut, kralın damadı olacağına sevindi. Tanınan süre dolmadan
- ²⁷ Davut'la adamları gidip iki yüz Filistli öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Davut, öldürülen Filistliler'in sünnet derilerini tam tamına getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı Mikal'ı eş olarak ona verdi.
- ²⁸ Saul, RAB'bin Davut'la birlikte olduğunu ve kızı Mikal'ın onu sevdiğini apaçık gördü.
- ²⁹ Bu yüzden Davut'tan daha çok korktu ve yaşamı boyunca ona düşmanlık besledi.
- ³⁰ Filistli komutanlar saldırdıkça Davut Saul'un öbür komutanlarından daha başarılı oluyordu. Bu yüzden büyük bir üne kavuştu.

BÖLÜM 19

Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün görevlilerine Davut'u öldürmeleri için buyruk verdi. Ama Davut'u çok seven Yonatan ona, "Babam Saul seni öldürmek için fırsat kolluyor" diye haber verdi, "Lütfen yarın sabah dikkatli ol; gizlenebileceğin bir yere gidip saklan.

² (#19:1)

³ Ben de saklandığın tarlaya gidip babamın yanında duracağım ve onunla senin hakkında konuşacağım. Bir şey öğrenirsem, sana bildiririm."

⁴ Yonatan babası Saul'a Davut'u överek şunları söyledi: "Kral kulu Davut'a haksızlık etmesin. Çünkü o sana hiç haksızlık etmedi ve yaptığı her şeyde sana büyük yararı dokundu.

- ⁵ Yaşamını tehlikeye atarak Filistli'yi öldürdü. RAB de bütün İsrail'i büyük bir zafere ulaştırdı. Sen de bunu görüp sevindin. Öyleyse neden Davut'u yok yere öldürerek suçsuz birine haksızlık edesin?"
- ⁶ Saul Yonatan'ın söylediklerinden etkilenerek ant içti: "Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, Davut öldürülmeyecektir."
- ⁷ Bunun üzerine Yonatan Davut'u çağırıp ona her şeyi anlattı. Sonra Davut'u Saul'un yanına getirdi. Davut da önceden olduğu gibi kralın hizmetine girdi.
- ⁸ Savaş yine patlak verdi. Davut gidip Filistliler'e karşı savaştı. Onları öyle büyük bir bozguna uğrattı ki, önünden kaçtılar.
- ⁹ Bir gün Saul, mızrağı elinde evinde oturuyor, Davut da lir çalıyordu. Derken RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh Saul'u yakaladı.
- ¹⁰ Saul mızrağıyla Davut'u duvara çakmaya çalıştı. Ancak Davut yana kaçınca Saul'un mızrağı duvara saplandı. O gece Davut kaçıp kurtuldu.
- ¹¹ Saul, Davut'u gözetlemeleri, ertesi sabah da öldürmeleri için evine ulaklar gönderdi. Ama karısı Mikal Davut'a, "Bu gece kaçıp kurtulamazsan, yarın öldürüleceksin" dedi.
- ¹² Sonra Davut'u pencereden aşağıya indirdi. Böylece Davut kaçıp kurtuldu.
- ¹³ Mikal aile putunu alıp yatağa koydu, üstüne yorgani örttü, baş tarafına da keçi kılından bir yastık yerleştirdi.
- ¹⁴ Saul'un gönderdiği ulaklar Davut'u yakalamaya geldiğinde, Mikal, "Davut hasta" dedi.
- ¹⁵ Saul Davut'u görmeleri için ulakları yeniden göndererek, "Onu yatağıyla buraya getirin de öldüreyim" diye buyurdu.
- ¹⁶ Ulaklar eve girince, yatakta başında keçi kılından yastık olan putu gördüler.
- ¹⁷ Saul Mikal'a "Neden beni böyle kandırıp düşmanımın kaçmasını sağladın?" diye sordu. Mikal, "Davut bana, 'Bırak beni gideyim, yoksa seni öldürürüm dedi' diye yanıtladı.
- ¹⁸ Kaçıp kurtulan Davut, Rama'da yaşayan Samuel'in yanına gitti. Saul'un kendisine bütün yaptıklarını ona anlattı. Sonra Samuel'le birlikte Nayot Mahallesi'ne gidip orada kaldı.
- ¹⁹ Davut'un Rama'nın Nayot Mahallesi'nde olduğu haberi Saul'a ulaştırıldı.
- ²⁰ Bunun üzerine Saul Davut'u yakalamaları için ulaklarını oraya gönderdi. Ulaklar Samuel'in önderliğinde bir peygamber topluluğunun oynayıp coştüğünü gördüler. İşte o zaman Tanrı'nın Ruhu Saul'un ulaklarının üzerine indi. Onlar da oynayıp coşmaya başladılar.
- ²¹ Saul olup bitenleri duyunca, başka ulaklar gönderdi. Onlar da oynayıp coştular*fi*. Saul'un üçüncü kez gönderdiği ulaklar da öncekiler gibi yaptı.
- ²² Sonunda Saul kendisi Rama'ya doğru yola çıktı. Seku'daki büyük sarnıca varınca, "Samuel'le Davut neredeler?" diye sordu. Biri, "Rama'nın Nayot Mahallesi'nde" dedi.
- ²³ Saul Rama'daki Nayot'a doğru ilerlerken, Tanrı'nın Ruhu onun üzerine de indi. Nayot'a varıncaya dek yol boyunca oynayıp coştular*fi*.
- ²⁴ Giysilerini de çıkarıp Samuel'in önünde oynayıp coştular*fi*. Bütün gün ve gece çıplak yattı. Halkın, "Saul da mı peygamber oldu?" demesi bundandır.

BÖLÜM 20

Davut Rama'nın Nayot Mahallesi'nden kaçtıktan sonra Yonatan'a gitti. Ona, "Ne yaptım? Suçum ne?" diye sordu, "Babana karşı ne günah işledim ki, beni öldürmek istiyor?"

² Yonatan, "Bu senden uzak olsun, ölmeyeceksin!" diye yanıtladı, "Babam bana bildirmeden ister büyük, ister küçük olsun hiçbir iş yapmaz. Neden bunu benden gizlesin?"

Olmaz öyle şey!"

³ Ancak Davut ant içerek, "Senin beni sevdiğini baban çok iyi biliyor" diye yanıtladı, "'Yonatan ne yapacağımı bilmemeli, yoksa üzülür diye düşünmüştür. RAB'bin ve senin yaşamın hakkı için derim ki, ölüm ile aramda yalnız bir adım var."

⁴ Yonatan Davut'a, "Ne dilersen dile, senin için yaparım" diye karşılık verdi.

⁵ Davut Yonatan'a, "Bak, yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Kralla birlikte yemeğe oturmam gerekir. Ama izin ver, ertesi günün akşamına dek tarlada gizleneyim.

⁶ Eğer baban yokluğumu sezerse ona, 'Davut aceleyle kendi kenti Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izin istedi; orada bütün ailenin yıllık kurban töreni var dersin.

⁷ Baban, 'İyi derse, kulun güvenlikte demektir. Ama öfkelenirse, bil ki, bana kötülük yapmaya karar vermiştir.

⁸ Sana gelince, bana yardım et; çünkü RAB'bin önünde benimle antlaşma yaptın. Suçluysam, beni sen öldür! Neden beni babana teslim edesin?"

⁹ Yonatan, "Olmaz öyle şey!" diye yanıtladı, "Babamın sana kötülük yapmaya karar verdiğini bilsem, sana söylemez miydim?"

¹⁰ Davut, "Baban sana sert bir karşılık verirse, kim bana bildirecek?" diye sordu.

¹¹ Yonatan, "Gel, tarlaya gidelim" dedi. Böylece ikisi tarlaya gittiler.

¹² Yonatan Davut'la konuşmasını sürdürdü: "İsrail'in Tanrısı RAB tanık olsun! Yarın ya da öbür gün bu saate kadar babamın ne düşündüğünü araştıracağım. Babamın sana karşı tutumu olumluysa, sana haber göndereceğim.

¹³ Ama babam seni öldürmeyi tasarlıyorsa, bunu sana bildirip güvenlik içinde gitmeni sağlamazsam, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! RAB önceden babamla olduğu gibi seninle de birlikte olsun!

¹⁴ Ama sen yaşamım boyunca RAB'bin iyiliğini bana göster ki ölmeyeyim.

¹⁵ RAB Davut'un bütün düşmanlarını yeryüzünden yok edeceği zaman bile, sen soyuma iyiliklerini sonsuza dek esirgeme."

¹⁶ Böylece Yonatan Davut soyuyla bir antlaşma yaptı ve, "RAB Davut'un düşmanlarını cezalandırsın" dedi.

¹⁷ Davut'a beslediği sevgiden ötürü Yonatan ona bir daha ant içirtti. Çünkü onu canı kadar seviyordu.

¹⁸ Yonatan Davut'a, "Yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Yerin boş kalacağından, yokluğun anlaşılabilecek.

¹⁹ Öbür gün, geçen sefer gizlendiğin yere çabucak git. Ezel Taşı'nın yanında bekle.

²⁰ Ben hedefe atar gibi taşın bir yanına üç ok atacağım.

²¹ Sonra hizmetkârımı gönderip, 'Git okları bul diye buyruk vereceğim. Eğer özellikle ona, 'Bak, oklar senin bu yanında, onları alıp buraya getir dersem, gel. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, güvenliktesin, tehlike yok.

²² Ama hizmetkâra, 'Bak, oklar ötede dersem, git; çünkü RAB seni uzaklaştırmıştır.

²³ Birbirimizle yaptığımız antlaşmaya gelince, RAB sonsuza dek seninle benim aramda tanık olsun."

²⁴ Böylece Davut tarlada gizlendi. Yeni Ay Töreni başlayınca, Kral Saul gelip yemeğe oturdu.

²⁵ Her zamanki gibi duvarın yanındaki yerine oturmuştu. Yonatan karşısında, Avner de yanında yerlerini aldılar. Davut'un yeriye boş kaldı.

²⁶ Ama Saul o gün bir şey söylemedi. "Davut'un başına bir şey gelmiş olmalı. Dinsel açıdan kirli olsa gerek, evet dinsel açıdan temiz değildir" diye düşündü.

- ²⁷ Ertesi gün, ayın ikinci günü, Davut'un yeri yine boştu. Bunun üzerine Saul, oğlu Yonatan'a, "İşay'ın oğlu neden dün de, bugün de yemeğe gelmedi?" diye sordu.
- ²⁸ Yonatan, "Davut Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izin istedi" diye karşılık verdi,
- ²⁹ "Lütfen izin ver. Çünkü ailemizin kentte bir kurbanı var, ağabeyim orada bulunmamı buyurdu. Gözünde lütuf bulduysam gidip kardeşlerimi göreyim dedi. İşte bu yüzden kralın sofrasına gelemedi."
- ³⁰ Saul Yonatan'a öfkelenerek, "Seni sapık ve dikbaşlı kadının oğlu!" diye bağırdı, "İşay'ın oğlunu desteklediğini bilmiyor muyum? Bu kendin için de, seni doğuran annen için de utanç verici.
- ³¹ Çünkü İşay'ın oğlu yeryüzünde yaşadıkça ne sen güvenlikte olabilirsin, ne de krallığın. Şimdi adam gönder, onu bana getir. O ölmeli!"
- ³² Yonatan babası Saul'a, "Neden ölmeli? Ne yaptı ki?" diye karşılık verdi.
- ³³ Ama Saul Yonatan'ı öldürmek amacıyla mızrağını ona fırlattı. Böylece Yonatan babasının Davut'u öldürmeye kararlı olduğunu anladı.
- ³⁴ Büyük bir öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü hiç yemek yemedi. Babasının Davut'u böyle aşağılamasına üzüldü.
- ³⁵ Sabahleyin Yonatan Davut'la buluşmak üzere tarlaya gitti. Yanına bir uşak almıştı.
- ³⁶ Uşağa, "Haydi koş, atacağım okları bul" dedi. Uşak koşarken, Yonatan onun ötesine bir ok attı.
- ³⁷ Uşak Yonatan'ın attığı okun düştüğü yere varınca, Yonatan, "Ok ötende!" diye seslendi,
- ³⁸ "Çabuk ol! Koş, yerinde durma!" Yonatan'ın uşağı oku alıp efendisine getirdi.
- ³⁹ Olup bitenden habersizdi. Olanları yalnız Yonatan'la Davut biliyordu.
- ⁴⁰ Yonatan, silahlarını yanındaki uşağa vererek, "Al bunları kente götür" dedi.
- ⁴¹ Uşak gider gitmez, Davut taşın güney yanından ayağa kalktı ve yüzüstü yere kapanarak üç kez eğildi. İki arkadaş birbirlerini öpüp ağladılar; ancak Davut daha çok ağladı.
- ⁴² Yonatan, "Esenlikle yoluna git" dedi, "İkimiz RAB'bin adıyla ant içmiştik. RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun." Bundan sonra Davut yoluna gitti. Yonatan da kente döndü.

BÖLÜM 21

Davut Nov Kenti'ne, Kâhin Ahimelek'in yanına gitti. Ahimelek titreyerek Davut'u karşılamaya çıktı. "Neden yalnızsın? Neden yanında kimse yok?" diye sordu.

² Davut şöyle yanıtladı: "Kral bana bir görev verdi. 'Sana verdiğim görevden ve buyruklardan kimsenin haberi olmasın dedi. Adamlarıma gelince, belli bir yere gitmelerini söyledim.

³ Şu an elinde ne var? Bana beş somun ekmek ya da başka ne varsa ver."

⁴ Kâhin, "Taze ekmeğim yok" diye karşılık verdi, "Ama adamların kadından uzak kaldırlarsa kutsanmış ekmek*fk* var."

⁵ Davut, "Yola çıktığımızdan her zaman olduğu gibi, kadından uzak kaldık" dedi, "Sıradan bir yolculuğa çıktığımızda bile adamlarım kendilerini temiz tutarlar; özellikle bugün ne kadar daha çok temiz olacaklar."

⁶ Bunun üzerine kâhin ona kutsanmış ekmek verdi; çünkü orada huzura konan ekmekten başka ekmek yoktu. Bu ekmek RAB'bin huzurundan alındığı gün yerine sıcak ekmek konurdu.

⁷ O gün Saul'un görevlilerinden Edomlu Doek adındaki baş çoban RAB'bin önünde dinsel görevini yerine getirmek üzere orada bulunuyordu.

⁸ Davut Ahimelek'e, "Yanında mızrak ya da kılıç yok mu?" diye sordu, "Kralın işi acele olduğundan, yanıma ne kılıcımı aldım, ne de başka bir silah."

⁹ Kâhin, "Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcı var" diye karşılık verdi, "Efodun* arkasında beze sarılı duruyor. Burada başka silah yok. İstersen onu alabilirsin." Davut, "Onun gibisi yoktur, onu bana ver" dedi.

¹⁰ Saul'dan kaçan Davut o gün Gat Kralı Akiş'e gitti.

¹¹ Akiş'in görevlileri, "Bu İsrail Kralı Davut değil mi?" dediler, "Çalıp oynarken, 'Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini diye hakkında ezgiler okudukları kişi bu değil mi?'"

¹² Bu sözler Davut'u derin derin düşündürdü. Gat Kralı Akiş'ten çok korkan Davut, onların önünde tutumunu değiştirerek deli gibi davrandı. Kentin kapılarını tırmaladı, salyasını sakalına akıttı.

¹³ (#21:12)

¹⁴ Akiş görevlilerine, "Şu adama bakın!" dedi, "Delinin biri! Onu neden bana getirdiniz?"

¹⁵ Bizde deliler eksik mi ki, önümde delilik yapsın diye bu adamı getirdiniz? Bu adamın sarayıma girmesi şart mı?"

BÖLÜM 22

Davut Gat'tan ayrılıp Adullam Mağarası'na kaçtı. Bunu duyan kardeşleri ve ailesinin öteki bireyleri yanına gittiler.

² Sıkıntısı, borcu, hoşnutsuzluğu olan herkes Davut'un çevresinde toplandı. Davut sayısı dört yüze varan bu adamlara önderlik yaptı.

³ Davut oradan Moav'daki Mispa Kenti'ne gitti. Moav Kralı'ndan, "Tanrı'nın bana ne yapacağı belli oluncaya dek annemle babamın gelip yanınızda kalmasına izin verir misin?" diye bir istekte bulundu.

⁴ Böylece Davut annesiyle babasını Moav Kralı'nın yanına bıraktı. Davut sığınakta kaldığı sürece onlar da Moav Kralı'nın yanında kaldılar.

⁵ Ne var ki, Peygamber Gad Davut'a, "Sığınakta kalma. Yahuda ülkesine git" dedi. Bunun üzerine Davut oradan ayrılıp Heret Ormanı'na gitti.

⁶ Bu sırada Saul Davut'la yanındakilerin nerede olduklarını öğrendi. Saul elinde mızrağıyla Giva'da bir tepedeki ilgin ağacının altında oturuyordu. Askerleri de çevresinde duruyordu.

⁷ Saul onlara şöyle dedi: "Ey Benyaminitler, şimdi dinleyin! İşay'ın oğlu her birinize tarlalar, bağlar mı verecek? Her birinizi binbaşı, yüzbaşı mı yapacak?"

⁸ Hepiniz bana karşı düzen kurdunuz. Çünkü oğlum İşay'ın oğluyla antlaşma yaptığında bana haber veren olmadı. İçinizden bana acıyan tek kişi çıkmadı. Bugün olduğu gibi, bana pusu kurması için oğlumun kulum Davut'u kışkırttığını bana bildiren olmadı."

⁹ Bunun üzerine Saul'un askerlerinin yanında duran Edomlu Doek, "İşay oğlu Davut'un Nov Kenti'ne, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm" dedi,

¹⁰ "Ahimelek Davut için RAB'be danıştı. Ona hem yiyecek sağladı, hem de Filistli Golyat'ın kılıcını verdi."

¹¹ Kral Saul, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'i ve babasının ailesinden Nov'da yaşayan bütün kâhinleri çağırarak için ulaklar gönderdi. Hepsini kralın yanına geldi.

¹² Saul Ahimelek'e, "Ey Ahituv oğlu, beni dinle!" dedi. Ahimelek, "Buyur, efendim" diye

yanıtladı.

13 Saul, "Neden sen ve İşay oğlu bana karşı düzen kurdunuz?" dedi, "Çünkü ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrı'ya danıştın. O da bana karşı ayaklandı ve bugün yaptığı gibi pusu kurdu."

14 Ahimelek, "Bütün görevlilerin arasında Davut kadar sana bağlı biri var mı?" diye karşılık verdi, "Davut senin damadın, muhafız birliği komutanın ve ailede saygın biridir."

15 Ben Davut için Tanrı'ya danışmaya o gün mü başladım? Kesinlikle hayır! Kral ben kulunu ve babasının ailesini suçlamasın. Çünkü kulun bu konuda hiçbir şey bilmiyor."

16 Ama Saul, "Ey Ahimelek, sen de bütün ailen de kesinlikle öleceksiniz" dedi.

17 Sonra yanında duran nöbetçi askerlere, "Gidin ve Davut'u destekleyen RAB'bin kâhinlerini öldürün!" dedi, "Çünkü onun kaçtığını bildikleri halde bana haber vermediler." Ne var ki, kralın görevlileri el kaldırıp RAB'bin kâhinlerini öldürmek istemediler.

18 Bunun üzerine kral, Doek'e, "Sen git, kâhinleri öldür" diye buyurdu. Edomlu Doek de gidip kâhinleri öldürdü. O gün Doek keten efod* giymiş seksen beş kişi öldürdü.

19 Kadın erkek, çoluk çocuk demeden kâhinler kenti Nov'un halkını kılıçtan geçirdi. Sığırları, eşekleri, koyunları da öldürdü.

20 Yalnız Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in oğullarından Aviyatar adında biri kurtulup Davut'a kaçtı.

21 Aviyatar Saul'un RAB'bin kâhinlerini öldürttüğünü Davut'a söyledi.

22 Davut Aviyatar'a, "O gün orada bulunan Edomlu Doek'in olup biteni Saul'a bildireceğini anlamıştım zaten" dedi, "Babanın bütün aile bireylerinin ölümüne ben neden oldum."

23 Yanımda kal ve korkma! Seni öldürmek isteyen beni de öldürmek istiyor. Yanımda güvenlikte olursun."

BÖLÜM 23

Davut'a, "Filistliler Keila Kenti'ne saldırıp harmanları yağmalıyorlar" diye haber verdiler.

2 Davut RAB'be, "Gidip şu Filistliler'e saldırıyım mı?" diye danıştı. RAB, "Git, Filistliler'e saldır ve Keila Kenti'ni kurtar" diye yanıtladı.

3 Ama adamları Davut'a, "Bak, biz burada Yahuda'dayken korkuyoruz" dediler, "Keila'ya Filist ordusuna karşı savaşmaya gidersek büsbütün korkarız."

4 Bunun üzerine Davut RAB'be bir kez daha danıştı. RAB ona yine, "Kalk, Keila'ya git! Çünkü Filistliler'i senin eline ben teslim edeceğim" dedi.

5 Böylece Davut'la adamları Keila'ya gidip Filistliler'e karşı savaştılar. Davut onların hayvanlarını ele geçirdi. Filistliler'i ağır bir yenilgiye uğratarak Keila halkını kurtardı.

6 Ahimelek'in oğlu Aviyatar kaçıp Keila'da bulunan Davut'a gittiğinde, efodu* da birlikte götürmüştü.

7 Saul, Davut'un Keila Kenti'ne gittiğini duyunca, "Tanrı Davut'u elime teslim etti" dedi, "Davut sürgülü kapıları olan bir kente girmekle kendini hapsetmiş oldu."

8 Böylece Saul, Keila'ya yürüyüp Davut'la adamlarını kuşatmak amacıyla bütün halkı savaşa çağırdı.

9 Davut, Saul'un kendisine bir düzen kurduğunu duyunca, Kâhin Aviyatar'a, "Efodu* getir" dedi.

10 Sonra şöyle yakardı: "Ey İsrail'in Tanrısı RAB! Ben kulun yüzünden Saul'un gelip Keila'yı yıkmayı tasarladığına dair kesin haber aldım."

11 Keila halkı beni onun eline teslim eder mi? Kulunun duymuş olduğu gibi Saul gelecek

mi? Ey İsrail'in Tanrısı RAB, yalvarırım, kuluna bildir!" RAB, "Saul gelecek" yanıtını verdi.

¹² Davut RAB'be, "Keila halkı beni ve adamlarımı Saul'un eline teslim edecek mi?" diye sordu. RAB, "Teslim edecek" dedi.

¹³ Bunun üzerine Davut ile yanındaki altı yüz kadar kişi Keila'dan ayrılıp oradan oraya yer değiştirmeye başladılar. Davut'un Keila'dan kaçtığı öğrenen Saul oraya gitmekten vazgeçti.

¹⁴ Davut kırsal bölgedeki sığınaklarda ve Zif Çölü'nün dağlık kesiminde kaldı. Saul her gün Davut'u aradığı halde, Tanrı onu Saul'un eline teslim etmedi.

¹⁵ Davut Zif Çölü'nde, Horeş'teyken, Saul'un kendisini öldürmek için yola çıktığını öğrendi.

¹⁶ Bu arada Saul oğlu Yonatan kalkıp Horeş'e, Davut'un yanına gitti ve onu Tanrı'nın adıyla yüreklendirdi.

¹⁷ "Korkma!" dedi, "Babam Saul sana dokunmayacak. Sen İsrail Kralı olacaksın, ben de senin yardımcın olacağım. Babam Saul da bunu biliyor."

¹⁸ İkisi de RAB'in önünde aralarındaki antlaşmayı yenilediler. Sonra Yonatan evine döndü, Davut ise Horeş'te kaldı.

¹⁹ Zifliler Giva'ya gidip Saul'a, "Davut aramızda" dediler, "Yeşimon'un güneyinde, Hakila Tepesi'ndeki Horeş sığınaklarında gizleniyor."

²⁰ Ey kral, ne zaman gelmek istersen gel! Davut'u kralın eline teslim etmeyi ise bize bırak."

²¹ Saul, "RAB sizi kutsasın! Bana acıdınız" dedi,

²² "Gidin ve bir daha araştırın; Davut'un genellikle nerelerde gizlendiğini, orada onu kimin gördüğünü iyice öğrenin. Çünkü onun çok kurnaz olduğunu söylüyorlar."

²³ Gizlendiği yerlerin hepsini öğrenip bana kesin bir haber getirin. O zaman ben de sizinle gelirim. Eğer Davut o bölgedeyse, bütün Yahuda boyları içinde onu arayıp bulacağım."

²⁴ Böylece Zifliler kalkıp Saul'dan önce Zif'e gittiler. O sırada Davut'la adamları Yeşimon'un güneyindeki Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler.

²⁵ Saul ile adamlarının kendisini aramaya geldiklerini öğrenince Davut aşağıya inip Maon Çölü'ndeki kayalığa sığındı. Saul bunu duyunca Davut'un ardından Maon Çölü'ne gitti.

²⁶ Saul dağın bir yanından, Davut'la adamları ise öbür yanından ilerliyordu. Davut Saul'dan kaçıp kurtulmaya çalışıyordu. Saul'la askerleri Davut'la adamlarını yakalamak üzere yaklaşıırken,

²⁷ bir ulak gelip Saul'a şöyle dedi: "Çabuk gel! Filistliler ülkeye saldırıyor."

²⁸ Bunun üzerine Saul Davut'u kovalamayı bırakıp Filistliler'le savaşmaya gitti. Bu yüzden oraya Sela-Hammahlekot adı verildi.

²⁹ Davut oradan ayrılıp Eyn-Gedi bölgesindeki sığınaklara gizlendi.

BÖLÜM 24

Saul Filistliler'i kovalamaktan dönünce, Davut'un Eyn-Gedi Çölü'nde olduğu haberini aldı.

² Saul da Davut'la adamlarını Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarında arayıp bulmak için, bütün İsrail'den üç bin seçme asker alıp yola çıktı.

³ Yolda koyun ağıllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davut'la adamları mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı.

⁴ Adamları, Davut'a, "İşte RAB'bin sana, 'Dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim dediği gün bugündür" dediler. Davut kalkıp Saul'un cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti.

- ⁵ Ama sonradan Saul'un eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu.
- ⁶ Adamlarına, "Efendime, RAB'bin meshettiği* kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan, el kaldırmaktan RAB beni uzak tutsun" dedi, "Çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir."
- ⁷ Davut bu sözlerle adamlarını engelledi ve Saul'a saldırmalarına izin vermedi. Saul mağaradan çıkıp yoluna koyuldu.
- ⁸ O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saul'a, "Efendim kral!" diye seslendi. Saul arkasına bakınca, Davut eğilip yüzüstü yere kapandı.
- ⁹ "Davut sana kötülük yapmak istiyor diyenlerin sözlerini neden önemsiyorsun?" dedi,
- ¹⁰ "Bugün RAB'bin mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözünle görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, 'Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir dedim.
- ¹¹ Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçaya bak; evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim. Bundan ötürü içimde kötülük ve başkaldırma düşüncesi olmadığını iyice bilesin. Sana kötülük yapmadığım halde sen beni öldürmeye çalışıyorsun.
- ¹² RAB aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O alsın. Ama ben elimi sana karşı kaldırmayacağım.
- ¹³ Eskilerin şu, 'Kötülük kötü kişilerden gelir' deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır.
- ¹⁴ İsrail Kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpek mi? Bir pire mi?
- ¹⁵ RAB yargıç olsun ve hangimizin haklı olduğuna O karar versin. RAB davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın."
- ¹⁶ Davut söylediklerini bitirince, Saul, "Davut oğlum, bu senin sesin mi?" diye sordu ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.
- ¹⁷ Sonra, "Sen benden daha doğru bir adamsın" dedi, "Sana kötülük yaptığım halde sen bana iyilikle karşılık verdin.
- ¹⁸ Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: RAB beni eline teslim ettiği halde beni öldürmedin.
- ¹⁹ Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik içinde salıverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık RAB de seni iyilikle ödüllendirsin.
- ²⁰ Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail Krallığı senin egemenliğin altında sürecek.
- ²¹ Benden sonra soyumu ortadan kaldırmayacağına, babamın ailesinden adımı silmeyeceğine dair RAB'bin önünde ant iç."
- ²² Davut Saul'un istediği gibi ant içti. Sonra Saul evine döndü. Davut'la adamları da sığınağa gittiler.

BÖLÜM 25

Bu sırada Samuel öldü. Bütün İsraililer toplanıp onun için yas tuttular. Onu Rama'daki evine gömdüler. Bundan sonra Davut Maon Çölü'ne gitti.

² Maon'da çok varlıklı bir adam vardı; işi Karmel'deydi. Üç bin koyunu, bin keçisi vardı. O sırada Karmel'de koyunlarını kırmaktaydı.

³ Adamın adı Naval, karısının adı da Avigayil'di. Kadın sağgörülü ve güzeldi. Ama Kaleb soyundan gelen kocası kaba, kötü huylu biriydi.

⁴ Davut kırdarken, Naval'ın koyunlarını kırdığını duydu.

- ⁵ On uşığı şu buyrukla ona gönderdi: "Karmel'de Naval'ın yanına gidin. Benden ona selam söyleyip
- ⁶ şöyle deyin: 'Ömrün uzun olsun! Sana, ailene ve sana bağlı olan herkese esenlik olsun!
- ⁷ Şimdi koyunların kırkma zamanı olduğunu duydum. Çobanların bizimle birlikteyken, onları incitmedik. Karmel'de kaldıkları sürece hiçbir kayıpları olmadı.
- ⁸ Uşaklarına sor, sana söyleyecekler. Bunun için adamlarıma yakınlık göster. Çünkü sana şenlik zamanında geldik. Lütfen kullarına ve oğlun Davut'a elinden geleni ver."
- ⁹ Davut'un adamları varıp Davut adına bu sözleri Naval'a iletiler ve beklemeye başladılar.
- ¹⁰ Ne var ki, Naval Davut'un adamlarına şu karşılığı verdi: "Bu Davut da kim? İşay'ın oğlu da kim oluyor? Bu günlerde birçok köle efendilerini bırakıp kaçıyor.
- ¹¹ Ekmeğimi, suyum, kırkıcılarım için kestiğim hayvanların etini alıp nereden geldiklerini bilmediğim kişilere mi vereyim?"
- ¹² Davut'un adamları geldikleri yoldan döndüler ve Naval'ın bütün söylediklerini Davut'a bildirdiler.
- ¹³ Davut adamlarına, "Herkes kılıcını kuşansın!" diye buyruk verdi. Davut da, adamları da kılıçlarını kuşandılar. Yaklaşık dört yüz adam Davut'la birlikte gitti; iki yüz kişi de erzağın yanında kaldı.
- ¹⁴ Naval'ın uşaklarından biri, Naval'ın karısı Avigayil'e, "Davut efendimiz Naval'a esenlik dilemek için kırdan ulaklar gönderdi" dedi, "Ama Naval onları tersledi.
- ¹⁵ Oysa adamlar bize çok iyi davrandılar. Bizi incitmediler. Kırdan onlarla birlikte kaldığımız sürece hiçbir şeyimiz kaybolmadı.
- ¹⁶ Koyunlarımızı güderken, yanlarında kaldığımız sürece gece gündüz bizi korudular.
- ¹⁷ Şimdi ne yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize ve bütün ailesine kötülük yapmayı tasarlıyorlar. Üstelik efendimiz o kadar kötü ki, kimse ona bir şey söyleyemiyor."
- ¹⁸ Bunun üzerine Avigayil, hiç zaman yitirmeden, iki yüz ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavrulmuş buğday, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça incir pestili alıp eşeklere yükledi.
- ¹⁹ Sonra uşaklarına, "Önümden gidin, ben arkanızdan geliyorum" dedi. Kocası Naval'a hiçbir şey söylemedi.
- ²⁰ Avigayil eşeğe binmiş, dağın öbür yolundan inerken, Davut'la adamları da ona doğru ilerliyorlardı. Avigayil onlarla karşılaştı.
- ²¹ Davut, "Bu adamın kırdaki malını doğrusu boş yere korudum" demişti, "Onun mallarından hiçbir şey eksilmedi. Öyleyken bana iyilik yapacağına kötülükle karşılık verdi.
- ²² Eğer sabaha dek adamlarından tek birini bile sağ bırakırsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"
- ²³ Avigayil Davut'u görünce hemen eşekten indi; Davut'un önünde eğilip yüzüstü yere kapandı.
- ²⁴ Onun ayaklarına kapanarak şöyle yalvardı: "Efendim, suçu ben, yalnız ben üstüme alıyorum. İzin ver, ben kölen seninle konuşsun, onun söyleyeceklerini dinle.
- ²⁵ Yalvarırım, efendim, o kötü adam Naval'a aldırma. Çünkü kişiliği tıpkı adı gibidir. Adı akılsız anlamına gelir; kendisi de akılsızın biridir. Ben kulun, efendim Davut'un gönderdiği ulakları görmedim.
- ²⁶ "Ama şimdi, ey efendim, RAB senin kan dökmene ve kendi elinle öç almana engel oldu. Yaşayan RAB'bin adı ve senin yaşamın hakkı için yalvarırım, düşmanların ve efendime kötülük tasarlayanların tümü Naval gibi olsun.
- ²⁷ Ben kölenin efendime getirdiği bu armağan, seni izleyen adamlarına verilsin.

- ²⁸ Lütfen kölenin suçunu bağışla. RAB kesinlikle efendimin soyunu sürdürecektir; çünkü efendim RAB'bin savaşlarını sürdürüyor. Yaşadığın sürece sende hiçbir haksızlık bulunmasın.
- ²⁹ Biri kalkıp seni öldürmek amacıyla ardına düşerse, yaşamını Tanrın RAB güven altında tutacaktır; düşmanlarını sapanla taş atar gibi fırlatıp atacaktır.
- ³⁰ RAB, efendime söz verdiği bütün iyilikleri yerine getirip onu İsrail'e önder atadığında,
- ³¹ kendi öcünü almak uğruna boş yere kan dökmeyi için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksın. RAB efendimi başarıya ulaştırdığında köleni anımsa."
- ³² Davut, "Bugün seni karşıma çıkaran İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!" diye karşılık verdi,
- ³³ "Anlayışını kutlarım! Bugün kan dökmemi ve öcümü elimle almamı engellediğin için seni kutlarım.
- ³⁴ Doğrusu sana kötülük etmemi önleyen İsrail'in Tanrısı yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, beni karşılamak için hemen gelmemiş olsaydın, gün doğuncaya dek Naval'ın adamlarından hiçbiri sağ kalmayacaktı."
- ³⁵ Avigayil'in kendisine getirdiklerini kabul eden Davut, "Esenlikle evine dön. Sözlerine kulak verip dileğini kabul ettim" dedi.
- ³⁶ Avigayil Naval'ın yanına döndü. Naval evinde krallara yaraşır bir şölen düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan neşeliydi. Bu yüzden Avigayil sabaha dek ona bir şey söylemedi.
- ³⁷ Ama ertesi sabah Naval ayılınca karısı ona olup bitenleri anlattı. İşte o an Naval'ın kalbi sıkıştı ve felç oldu.
- ³⁸ Yaklaşık on gün sonra da RAB Naval'ı cezalandırıp öldürdü.
- ³⁹ Davut, Naval'ın öldüğünü duyunca, "Beni küçümseyen Naval'a karşı davama bakan, kulunu kötülük etmekten alıkoyan RAB'be övgüler olsun!" dedi, "RAB Naval'ın kötülüğünü onun başına döndürdü." Sonra Davut Avigayil'e evlenme teklifinde bulunmak için ulaklar gönderdi.
- ⁴⁰ Davut'un ulakları Karmel'e, Avigayil'in yanına varıp, "Davut sana evlenme teklifinde bulunmak için bizi gönderdi" dediler.
- ⁴¹ Avigayil yüzüstü yere kapanarak, "Ben kölen sana hizmet etmeye ve efendimin ulaklarının ayaklarını yıkamaya hazırım" diye yanıtladı.
- ⁴² Hemen kalkıp eşeğe bindi. Yanına beş hizmetçisini alıp Davut'un ulaklarını izleyerek yola koyuldu. Sonra Davut'un karısı oldu.
- ⁴³ Davut Yizreelli Ahinoam'ı da eş olarak almıştı. Böylece ikisi de onun karısı oldular.
- ⁴⁴ Bu arada Saul, Davut'un karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Layiş oğlu Palti'ye vermişti.

BÖLÜM 26

Zifliler Giva'ya, Saul'un yanına gidip, "Davut Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde gizleniyor" dediler.

- ² Bunun üzerine Saul üç bin seçme İsraili askerle Zif Çölü'nde Davut'u aramaya çıktı.
- ³ Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde, yol kenarında ordugah kurdu. Kırdan bulunan Davut, Saul'un peşine düştüğünü anlayınca,
- ⁴ gözcü gönderdi. Böylece Saul'un oraya geldiğini saptadı.
- ⁵ Bunun üzerine Davut, Saul'un ordugah kurduğu yere gitti ve Saul'la ordusunun başkomutanı Ner oğlu Avner'in nerede yattıklarını gördü. Saul ordugahın ortasında, askerler de çevresinde yatıyorlardı.

⁶ O zaman Davut, Hititli* Ahimelek ile Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay'a, "Kim benimle ordugaha, Saul'un yanına gelecek?" diye sordu. Avişay, "Ben seninle geleceğim" diye karşılık verdi.

⁷ Davut'la Avişay o gece ordugaha girdiler. Saul, mızrağı başucunda yere saplanmış, ordugahın ortasında uyuyordu. Avner'le askerler de çevresinde uyuyorlardı.

⁸ Aviřay Davut'a, "Bugün Tanrı dűřmanını senin eline teslim etti" dedi, "şimdi bırak da, onu kendi mızrağıyla bir atışta yere akayım. İkinci kez vurmama gerek kalmayacak."

⁹ Ne var ki Davut, "Onu öldürme!" dedi, "RAB'bin meshettiği* kişiye kim el uzatırsa, suçlu çıkar.

¹⁰ Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, RAB kendisi onu öldürecektir; ya günü gelince ölecek, ya da savaşta vurulup yok olacak.

¹¹ Ama RAB'bin meshettiği kişiye el uzatmaktan RAB beni uzak tutsun! Haydi, Saul'un başucundaki mızrakla su matarasını al da gidelim."

¹² Böylece Davut Saul'un başucundan mızrağını ve su matarasını aldı. Sonra oradan uzaklaştılar. Onları gören olmadı. Kimse olup bitenin farkına varmadı, uyanan da olmadı. Hepsı uyuyorlardı, çünkü RAB onlara derin bir uyku vermişti.

¹³ Davut karşı yakaya geçip tepenin üstünde, onlardan uzak bir yerde durdu. Aralarında epeyce mesafe vardı.

¹⁴ Davut askerlere ve Ner oğlu Avner'e, "Ey Avner, bana yanıt vermeyecek misin?" diye seslendi. Avner, "Sen kimsin ki krala sesleniyorsun?" diye karşılık verdi.

¹⁵ Davut, "Sen yiğit biri değil misin?" dedi, "İsrail'de senin gibisi var mı? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü biri onu öldürmek için ordugaha girdi.

¹⁶ Görevini iyi yapmadın. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, hepiniz ölümü hak ettiniz; çünkü efendinizi, RAB'bin meshettiği kişiye korumadınız. Bak bakalım, kralın başucundaki mızrağıyla su matarası nerede?"

¹⁷ Davut'un sesini tanıyan Saul, "Davut, oğlum, bu senin sesin mi?" diye sordu. Davut, "Evet, efendim kral, benim sesim" diye karşılık verdi,

¹⁸ "Efendim, ben kulunu neden kovalıyorsun? Ne yaptım? Ne suç işledim?"

¹⁹ Lütfen, efendim kral, kulunun sözlerine kulak ver. Eğer seni bana karşı kışkırtan RAB ise, bir sunu O'nu yatıştırır. Ama bunu yapan insanlarsa, RAB'bin önünde lanetli olsunlar! Çünkü, 'Git, başka ilahlara kulluk et diyerek, RAB'bin mirasından bana düşen paydan bugün beni uzaklaştırdılar.

²⁰ Ne olur, kanım RAB'den uzak topraklara dökölmesin. İsrail Kralı, dağlarda keklik avlayan avcı gibi, bir pıreyi avlamaya çıkmış!"

²¹ Bunun üzerine Saul, "Günah işledim" diye karşılık verdi, "Davut, oğlum, geri dön. Bugün yaşamıma değer verdiğin için sana bir daha kötölük yapmayacağım. Gerçekten akılsızca davrandım, çok büyük yanlışlık yaptım."

²² Davut, "İşte kralın mızrağı!" dedi, "Adamlarından biri gelip alsın.

²³ RAB herkesi doğruluğuna ve bağlılığına göre ödüllendirir. Bugün RAB seni elime teslim ettiği halde, ben RAB'bin meshettiği kişiye elimi uzatmak istemedim.

²⁴ Bugün ben senin yaşamına nasıl değer verdiysem, RAB de benim yaşamıma öyle değer versin ve beni her sıkıntıdan kurtarsın."

²⁵ Saul, "Davut, oğlum, RAB seni kutsasın!" dedi, "Sen kesinlikle büyük işler yapacak, başarılı olacaksın!" Bundan sonra Davut yoluna koyuldu, Saul da evine döndü.

BÖLÜM 27

Davut, "Bir gün Saul'un eliyle yok olacağım" diye düşündü, "Benim için en iyisi hemen Filist topraklarına kaçmak. O zaman Saul İsrail'in her yanında beni aramaktan vazgeçer; ben de onun elinden kurtulmuş olurum."

² Böylece Davut'la yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in tarafına geçtiler.

³ Aileleriyle birlikte Gat'ta Akiş'in yanına yerleştiler. İki karısı Yizreelli Ahinoam'la Karmelli Naval'ın dul karısı Avigayil de Davut'un yanındaydı.

⁴ Saul Davut'un Gat'a kaçtığını duyunca, artık onu aramaktan vazgeçti.

⁵ Davut Akiş'e, "Benden hoşnut kaldıysan, çevre kentlerden birinde bana bir yer versinler de orada oturayım" dedi, "Çünkü ben kulunun seninle birlikte kral kentinde yaşamasına gerek yok."

⁶ Akiş o gün ona Ziklak Kenti'ni verdi. Bundan ötürü Ziklak bugün de Yahuda krallarına aittir.

⁷ Davut Filist topraklarında bir yıl dört ay yaşadı.

⁸ Bu süre içinde Davut'la adamları gidip Geşurlular'a, Girizliler'e ve Amalekliler'e baskınlar yaptılar. Bunlar uzun zamandan beri Şur'a, hatta Mısır'a dek uzanan topraklarda yaşıyorlardı.

⁹ Davut bir bölgeye saldırdığında kadın erkek demez, kimseyi sağ bırakmazdı; yalnız davarları, sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp Akiş'e dönerdi.

¹⁰ Akiş, "Bugün nerelere baskın düzenlediniz?" diye sorardı. Davut da, "Yahuda'nın güneyine, Yerahmeelliler'in ve Kenliler'in güney bölgesine saldırdık" derdi.

¹¹ Davut, kendisiyle Gat'a kimseyi götürmemek için kadın erkek kimseyi sağ bırakmazdı. Çünkü, "Gat'a gidip, 'Davut şöyle yaptı, böyle yaptı diyerek bize karşı bilgi aktarmasınlar' diye düşünürdü. Davut, Filist topraklarında yaşadığı sürece bu yöntemi uyguladı.

¹² Akiş Davut'a güven duymaya başladı. "Davut kendi halkı olan İsraililer'in nefretine uğradı. Bundan böyle benim hizmetimde kalacak" diye düşünüyordu.

BÖLÜM 28

O sırada Filistliler İsrail'le savaşmak için askeri birliklerini topladılar. Akiş Davut'a, "Adamlarınla birlikte benim yanımda savaşacağını bilmelisin" dedi.

² Davut, "O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin!" diye karşılık verdi. Akiş, "İyi!" dedi, "Yaşadığın sürece seni kendime koruma görevlisi atayacağım."

³ Samuel ölmüş, bütün İsrail halkı onun için yas tutmuştu. Onu kendi kenti Rama'da gömmüşlerdi. Saul da cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovmuştu.

⁴ Filistliler toplanıp Şunem'e gittiler ve orada ordugah kurdular. Saul da bütün İsraililer'i toplayıp Gilboa Dağı'nda ordugah kurdu.

⁵ Saul Filist ordusunu görünce korkup büyük dehşete kapıldı.

⁶ RAB'be danıştıysa da, RAB ona ne düşlerle, ne Urim*, ne de peygamberler aracılığıyla yanıt verdi.

⁷ Bunun üzerine Saul görevlilerine, "Bana bir cinci kadın bulun da varıp ona danışayım" diye buyruk verdi. Görevliler, "Eyn-Dor'da bir cinci kadın var" dediler.

⁸ Böylece Saul başka giysilere bürünüp kılığını değiştirdi. Geceleyin yanına iki kişi alıp kadının yaşadığı yere gitti. Kadına, "Lütfen benim için ruhlara danış ve sana söyleyeceğim kişiyi çağır" dedi.

⁹ Ama kadın ona şu karşılığı verdi: "Saul'un neler yaptığını, cincilerle ruhlara danışanları

ülkeden kovduğunu biliyorsun. Öyleyse neden beni öldürmek için tuzak kuruyorsun?"

10 Saul, "Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bundan sana bir kötülük gelmeyecek" diye ant içti.

11 Bunun üzerine kadın, "Sana kimi çağırayım?" diye sordu. Saul, "Bana Samuel'i çağır" dedi.

12 Kadın, Samuel'i görünce çığlık atarak, "Sen Saul'sun! Neden beni kandırdın?" dedi.

13 Kral ona, "Korkma!" dedi, "Ne görüyorsun?" Kadın, "Yerin altından çıkan bir ilah görüyorum" diye karşılık verdi.

14 Saul, "Neye benziyor?" diye sordu. Kadın, "Cüppe giymiş yaşlı bir adam yukarıya çıkıyor" dedi. O zaman Saul onun Samuel olduğunu anladı; eğilip yüzüstü yere kapandı.

15 Samuel Saul'a, "Neden beni çağırıp rahatsız ettin?" dedi. Saul, "Büyük sıkıntı içindeyim" diye yanıtladı, "Filistliler bana karşı savaşıyor ve Tanrı da beni terk etti. Artık bana ne peygamberler aracılığıyla, ne de düşlerle yanıt veriyor. Bu yüzden, ne yapmam gerektiğini bana bildirmen için seni çağırttım."

16 Samuel, "RAB seni terk edip sana düşman olduğuna göre, neden bana danışıyorsun?" dedi,

17 "RAB benim aracılığımla söylediğini yaptı, krallığı senden alıp soydaşın Davut'a verdi.

18 Çünkü sen RAB'bin buyruğuna uymadın, O'nun alevlenen öfkesini Amalekliler'e uygulamadın. RAB bugün bunları bu yüzden başına getirdi.

19 RAB seni de, İsrail halkını da Filistliler'in eline teslim edecek. Yarın sen ve oğulların bana katılacaksınız. RAB İsrail ordusunu da Filistliler'in eline teslim edecek."

20 Saul birden boylu boyunca yere düştü. Samuel'in sözlerinden ötürü büyük korkuya kapıldı. Gücü de kalmamıştı; çünkü bütün gün, bütün gece yemek yememişti.

21 Kadın Saul'a yaklaştı. Onun büyük şaşkınlık içinde olduğunu görünce, "Bak, kölen sözünü dinledi" dedi, "Canımı tehlikeye atarak benden istediğini yaptım.

22 Şimdi lütfen kölenin söyleyeceğini dinle. İzin ver de, önüne biraz yemek koyayım. Yoluna devam edecek gücün olması için yemek yemelisin."

23 Ama Saul, "Yemem" diyerek reddetti. Ancak hizmetkârlarıyla kadın zorlayınca, onların dediğini yaptı. Yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu.

24 Kadının evinde besili bir dana vardı. Kadın onu hemen kesti. Un alıp yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi.

25 Sonra Saul'la görevlilerinin önüne koydu. Onlar da yediler. Sonra o gece kalkıp gittiler.

BÖLÜM 29

Filistliler bütün ordularını Afek'te topladılar. İsraililer ise Yizreel'deki pınarın yanına kurdukları ordugahta kalıyorlardı.

2 Filist beyleri yüzer ve biner kişilik birliklerle ilerliyordu. Davut'la adamlarıysa Akiş'le birlikte geriden geliyorlardı.

3 Filistli komutanlar, "Bu İbraniler'in burada ne işi var?" diye sorunca, Akiş şu karşılığı verdi: "Bu, İsrail Kralı Saul'un görevlisi Davut'tur. Bir yıldan uzun süredir yanımda kalıyor. Bana geldiğinden beri kendisinde hiçbir kötülük bulamadım."

4 Ama Filistli komutanlar Akiş'e öfkeleniler. "Adamı geri gönder, kendisine verdiğin yere dönsün" dediler, "Bizimle birlikte savaşa gelmesin; yoksa savaş sırasında bize karşı çıkar. Efendisinin beğenisini nasıl kazanabilir? Adamlarımızın başını ona vermekten daha iyi bir yol bulabilir mi?"

- ⁵ Çalıp oynarken, 'Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini diye hakkında ezgiler okudukları Davut değil mi bu?"
- ⁶ Bunun üzerine Akiş, Davut'u çağırıp, "Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, sen dürüst bir kişisin" dedi, "Benimle birlikte savaşa katılmanı isterdim. Yanıma geldiğin günden bu yana ters bir davranışını görmedim. Ama Filist beyleri seni uygun görmedi.
- ⁷ Şimdi geri dön ve esenlikle git. Filist beylerinin gözünde ters bir davranışta bulunma."
- ⁸ Davut, "Ama ben ne yaptım?" diye sordu, "Yanına geldiğimden bu yana bende ne buldun ki, gidip efendim kralın düşmanlarına karşı savaşmayayım?"
- ⁹ Akiş, "Biliyorum, sen benim gözümde Tanrı'nın bir meleği gibi iyisin" diye yanıtladı, "Ne var ki Filistli komutanlar, 'Bizimle savaşa gelmesin diyorlar.
- ¹⁰ Seninle gelmiş olan efendin Saul'un kullarıyla birlikte sabah erkenden kalkın ve tan ağarır ağarmaz gidin."
- ¹¹ Böylece Davut'la adamları Filist ülkesine dönmek üzere sabah erkenden kalktılar. Filistliler ise Yizreel'e gittiler.

BÖLÜM 30

Davut'la adamları üçüncü gün Ziklak Kenti'ne vardılar. Bu arada Amalekliler Negev bölgesiyle Ziklak'a baskın yapmış, Ziklak Kenti'ni yakıp yıkmışlardı.

- ² Kimseyi öldürmemişlerdi, ama kadınlarla orada yaşayan genç, yaşlı herkesi tutsak etmişlerdi. Sonra onları da yanlarına alıp yollarına gitmişlerdi.
- ³ Davut'la adamları oraya varınca kentin ateşe verildiğini, karılarının, oğullarının, kızlarının tutsak alındığını anladılar.
- ⁴ Güçleri tükeninceye dek hıçkırığa hıçkırığa ağıladılar.
- ⁵ Davut'un iki karısı, Yizreelli Ahinoam ile Karmelli Naval'ın dolu Avigayil de tutsak edilmişti.
- ⁶ Davut büyük sıkıntı içindeydi. Çünkü herkes oğulları, kızları için acı çekiyor ve, "Davut'u taşıyalım" diyordu. Ama Davut, Tanrısı RAB'de güç bularak,
- ⁷ Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatar'a, "Bana efodu* getir" dedi. Aviyatar efodu getirdi.
- ⁸ Davut RAB'be danışarak, "Bu akıncıların ardına düşersem, onlara yetişir miyim?" diye sordu. RAB, "Artlarına düş, kesinlikle onlara yetişip tutsakları kurtaracaksın" diye yanıtladı.
- ⁹ Bunun üzerine Davut yanındaki altı yüz kişiyle yola çıktı. Besor Vadisi'ne geldiler. Vadiyi geçemeyecek kadar bitkin düşen iki yüz kişi orada kaldı. Davut dört yüz kişiyle akıncıları kovalamayı sürdürdü.
- ¹⁰ (#30:9)
- ¹¹ Kırdı bir Mısırlı bulup Davut'a getirdiler. Yiyip içmesi için ona yiyecek, içecek verdiler.
- ¹² Bir parça incir pestili ile iki salkım kuru üzüm de verdiler. Adam yiyince canlandı. Üç gün üç gecedir yiyip içmemişti.
- ¹³ Davut ona, "Kime bağlısın? Nerelisin?" diye sordu. Genç adam, "Mısırlı'yım, bir Amalekli'nin kölesiyim" diye yanıtladı, "Üç gün önce hastalanınca, efendim beni bıraktı.
- ¹⁴ Keretliler'in güney sınırlarına, Yahuda topraklarına, Kalev'in güneyine baskınlar düzenlemiş, Ziklak Kenti'ni de ateşe vermiştik."
- ¹⁵ Davut, "Beni bu akıncılara götürebilir misin?" diye sordu. Mısırlı genç, "Beni öldürmeyeceğine ya da efendimin eline teslim etmeyeceğine dair Tanrı'nın önünde ant içersen, seni akıncıların olduğu yere götürürüm" diye karşılık verdi.
- ¹⁶ Böylece Mısırlı Davut'u götürdü. Akıncılar dört bir yana dağılmışlardı. Filist ve Yahuda

topraklarından topladıkları büyük yağmadan yiyip içiyor, eğlenip oynuyorlardı.

17 Davut ertesi gün tan vaktinden akşama dek onları öldürdü. Develere binip kaçan dört yüz genç dışında içlerinden kurtulan olmadı.

18 Davut Amalekliler'in ele geçirdiği her şeyi, bu arada da iki karısını kurtardı.

19 Gençler, yaşlılar, oğullar, kızlar, yağmalanan mallar, kısacası Amalekliler'in aldıklarından hiçbir şey eksik kalmadı. Davut tümünü geri aldı.

20 Bütün koyunlarla sığırları da aldı. Adamları, bunları öbür hayvanların önünden sürerek, "Bunlar Davut'un yağmaladıkları" diyorlardı.

21 Bundan sonra Davut, daha ileriye gidemeyecek kadar bitkin düşüp Besor Vadisi'nde kalan iki yüz kişinin bulunduğu yere vardı. Onlar da Davut'la yanındakileri karşılamaya çıktılar. Davut yaklaşınca onlara esenlik diledi.

22 Ama Davut'la giden adamlardan kötü ve değersiz olanların tümü, "Madem bizimle birlikte gitmediler, geri aldığımız yağmadan onlara hiçbir pay vermeyeceğiz" dediler, "Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin."

23 Ama Davut, "Hayır, kardeşlerim!" dedi, "RAB'bin bize verdikleri konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldıran akıncıları elimize teslim etti.

24 Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenle eşyanın yanında kalanın payı aynıdır. Her şey eşit paylaşılacak!"

25 O günden sonra Davut bunu İsrail için bugüne dek geçerli bir kural ve ilke haline getirdi.

26 Davut Ziklak'a dönünce, dostları olan Yahuda ileri gelenlerine yağma mallardan göndererek, "İşte RAB'bin düşmanlarından yağmalanan mallardan size bir armağan" dedi.

27 Sonra Beytel, Negev'deki Ramot, Yattir,

28 Aroer, Sifmot, Eştemoa,

29 Rakal, Yerahmeelliler'in, Kenliler'in kentlerinde,

30 Horma, Bor-Aşan, Atak,

31 Hevron'da oturanlara ve adamlarıyla birlikte sık sık uğradığı yerlerin tümüne yağmalanan mallardan gönderdi.

BÖLÜM 31

Filistliler İsraililer'le savaşa tutuştu. İsraililer Filistliler'in önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi.

2 Filistliler Saul'la oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkișua'yı yakalayıp öldürdüler.

3 Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı.

4 Saul, silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu sünnetsizler* gelip bana kılıç saplayacak ve benimle alay edecekler." Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı.

5 Saul'un öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine attı ve Saul'la birlikte öldü.

6 Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamları aynı gün öldüler.

7 Vadinin öbür tarafında ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasında oturan İsraililer, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.

⁸ Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç oğlunun Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler.

⁹ Saul'un başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberin putlarının tapınağında ve halk arasında duyurulması için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler.

¹⁰ Saul'un silahlarını Aştoret'in* tapınağına koyup cesedini Beytşean Kenti'nin suruna çıktılar.

¹¹ Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu.

¹² Bütün yiğitler geceleyin yola koyularak Beytşean'a gittiler. Saul'la oğullarının cesetlerini Beytşean surundan indirip Yaveş'e götürdüler, orada yaktılar.

¹³ Sonra kemiklerini toplayıp Yaveş'teki ılgın ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç* tuttular.

For other languages please go to www.wordproject.org